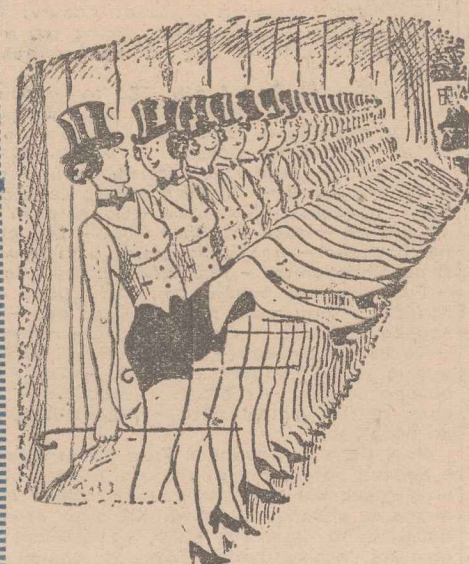

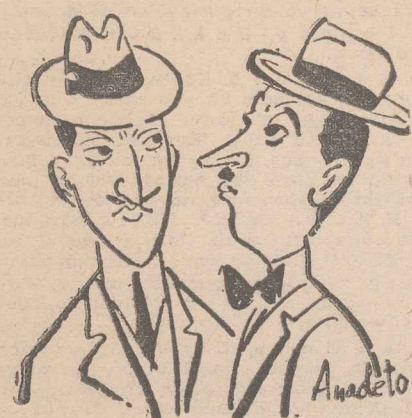
ΕΥΘΥΜΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Φιλοδοξία

—Απουσίασα όλην την περασμένη εβδομάδα και όμως κανείς δεν τ'ό άντε λήψη.

Παραννοήσθηκαν

—Είσαι άρραδωνισμένος ή παντρεμένος ;
—Στην άρχή άρραδωνισόμην για να ήην γνωρίσω τώρα πού γνωρισθήκαμε πήραμε διαζύγιο.

Ευθιξία

—Η μητέρα : Μπέμμη, αν εξακολουθής, θα θυμώσω.

Στενοχώρια πετεινών

—“Ε, φίλε, “Εχουμε τόσο δουλειά.

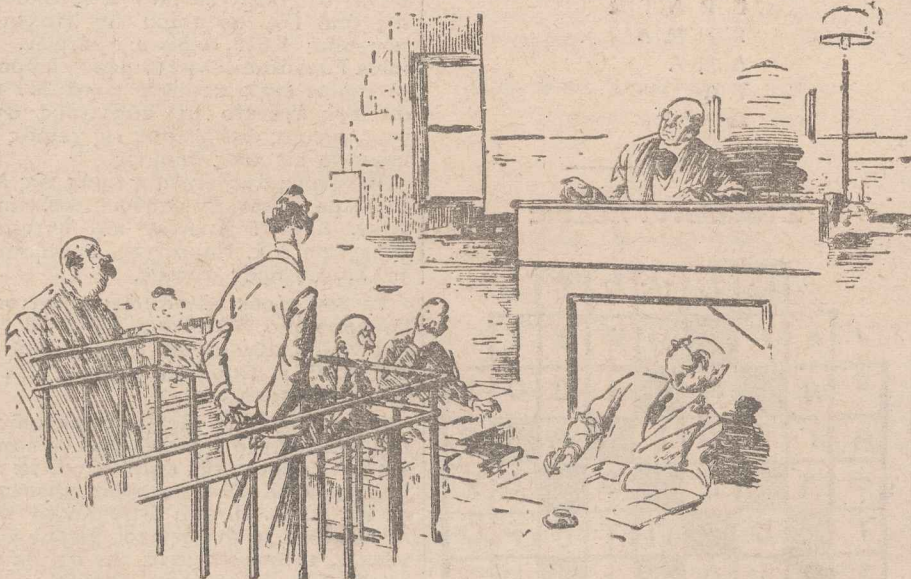
Ή χαρά της υπαίθρου

Οι μεγάλες ζέστες ήλθαν. Οι πόλεις μεταβάλλονται σε καμήνια, ή άσφαλτος φλέγεται, τ'α σπίτια άνακαλούν τις πυρωμένες άκτίνες του φοίδου. Μόνη ανακούφισις μένουν οι νυκτερινές ώρες στο υπαίθρο και μιά-δυό μέρες το Σαββατοκύριακο στην παραλία ή τόβουνό. Παλαιά έξοδος πρὸς τ'α γελαστά άκρονιάλια, παιγνίδια στην άμμο, θαλασσοπήματα, ύπνος κάτω από τ'α πεύκα με νανούρισμα τόν ψιθύρο τού κύματος. Μία τέτοια ήμέρα ξεκουράζει για όλοκληρη εβδομάδα.

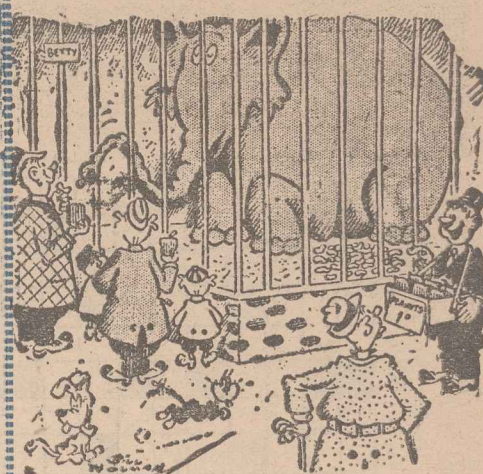
ΠΡΟΣΕΧΩΣ ΕΙΣ ΤΟΝ “ΕΣΠΕΡΟΝ”
ΕΝΑ ΝΕΟΝ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΟΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Άποτελεσματική θεραπεία

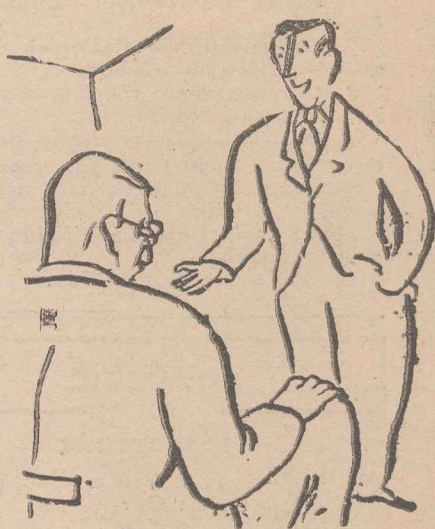
—Γιά να βγάλης, κατηγορούμενε, τ'α συνήθεια να κλέβης τ'α πορτοφόλια τού κόσμου, σε καταδικάζω σε έξι μηνών περιορισμό σε στρατόπεδο γυμναστών.

Συνεταιρισμός

—“Η Μπέμμη άντιπαθεί τ'α φιστίκια. Τ'α μαζεύει λοιπόν για μένα κι'έγω τ'α ξεκαπουλάω.

Ζημία

—Νά με συνχωρής, αγαπητέ μου φίλε, ήταν άπερισκόφια μου, αλλά δεν ήθελα να σου κάμω κακό.
—Μά γιατί ; Δεν καταλαβαίνω.
—Άγόρασα ένα καινούργιο φόρεμα στην γυναίκα μου, κι'αυτή έτρεξε να τ'ο δείξη στην δική σου.

Ναυαγοί

—Βγάλε τ'ο φράκο σου γιατί θα σ'άρουν για πικουρίνο.

Προνοητικότητα

—Η νύφη την ώρα της στέψεως ήλθε τρεκιά για τ'ο μέλλον μωρό της.

“ΕΣΠΕΡΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ 9 ΙΟΥΝΙΟΥ 1937 — ΕΤΟΣ Α΄. — Άριθμός φύλλου 33 — ΔΡΑΧΜΑΙ 2

N
E66

Η ΝΥΧΤΗ ΤΟΥ ΠΕΡΝΕ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Η ΦΥΓΗ

"Από τα 19... που, ένα καλό πρωί, ο κ. 'Αλέξανδρος Δ., συνταξιούχος καθηγητής, έφυγε από το σπίτι του, χωρίς να ειδοποιηθεί κανένα και δεν ξαναφάνηκε πιά, κανείς δεν έμαθε ούτε πού πήγε, ούτε τι άπογινε. Στην αρχή, η οικογένειά του και οι φίλοι του φοβήθηκαν μήπως πρόκειται για αυτοκτονία ή εγκλημα. 'Αλλά και τα δύο αποκλείστηκαν, όσο περνούσε ο καιρός. 'Εκτός που ο κ. 'Αλέξανδρος δεν είχε κανένα λόγον να αυτοκτονήσει, δεν κρατούσε και ποτέ του χρήματα πάνω του, γι' αυτό υποθέτησε κανείς ότι τον λήστεψαν και τον σκότωσαν. 'Επειτα έπαιξε και αν είχε γίνει από τα δύο, πάντα κάπου θα βρισκότανε, άργα ή γρήγορα, το πτώμα του ή κάποιο σημάδι του θανάτου του. Και η οικογένειά του, μολοντί δεν έπαισε να ξεετάξει και να ψάχνει, για χρόνια ολόκληρα, ποτέ δεν κατώρθωσε να βρή τα ίχνη του.

"Ο κ. 'Αλέξανδρος Δ., όταν εξαφανίστηκε με τον άνεξηγητό αυτόν τρόπο, ήταν ηλικίας πενήνταπέντε ως εξήντα ετών. 'Η γυναίκα του πολύ νεότερη του, δεν είχε πρώτα τα 30. Παιδιά δεν είχε. Δού, που είχε απόκτησε στα πρώτα έτη του γάμου του, που είχαν πεθάνει σε μικρή ηλικία και από τότε η γυναίκα του δεν έκανε άλλο παιδί. Ζούσε, λοιπόν, με τη γυναίκα του, την πεθερά του και δύο ανήλικα γι' αυτούς, που έμενε εκείνη κοντά της, με τον σκοπό να τις άποκαταστήσει. Με τη συντήρησή του και μια μικρή περιουσία που είχε, περνούσε αρκετά καλά. Και καθώς ήτανε άγαθος και συμπεριστατικός άνθρωπος ο κ. 'Αλέξανδρος, μοιράζοντας τη ζωή του τίθιχία του και στο τάδε, που κατέβαινε κι' έπαιζε τα βραδία στο καφενείο της γειτονιάς με κάποιο παλιό του συνάδελφο, η ερήνη βασιλεύε στο σπίτι του με την σχετική άνεση.

"Ο κ. 'Αλέξανδρος, τέλος πάντων, περνούσε για ένα ευτυχισμένο νοικοκύρη, και γι' αυτό ίσα-ίσα η ζωική του έ-ξαφάνισι, στάθηκε πάνω μυστηρία που την οικογένειά του και όσους τον γνώριζαν.

Τα τελευταία χρόνια οι κακές γλώσσες κατέ είχαν άρχισει να ψιθυρίζουν για την γυναίκα του. 'Ελεγον πως τά είχε ψήσει με κάποιο νέο γιστρο, που συχνάζε στο σπίτι του, περισσότερο σάν φίλος παρά σάν γιστρος. 'Αλλά και η λεπτομέρεια αυτή δεν μπόρεσε να σχετισθεί ποτέ με την παράξενη εξαφάνισι του ανθρώπου. "Ο κ. 'Αλέξανδρος δεν έβριζε ποτέ καμιά υποψία για τη γυναίκα του και, όπως έβεβαιωναν, όσοι πήγαιναν σπίτι του, ποτέ δεν είχε παρατηρήσει ή παραμικρή του ύποπτη στο άνδρόνιο. Και εν άκμα οι κακές γλώσσες είχαν δικήν, ο κ. 'Αλέξανδρος δεν είχε υποπτευθεί ποτέ τίποτε. 'Επειτα κι' αν είχε υποπτευθεί κάτι, ο καλύτερος τρόπος να τιμωρήσει τη γυναίκα του δεν ήτανε, βέβαια, να σηκωθεί να φύγει από το σπίτι του, αφήνοντας της ότι είχε και δεν είχε, για να χαρή καλύτερα την ελευθερία της.

"Ο συνάδελφός του, που έπαιζαν τάδε μαζί, τα βραδία, δεν μπόρεσε να φωτίσει περισσότερο τη μυστηριώδη εξαφάνισι του φίλου του.

—Το μόνο πράγμα, που μου είπε κάποτε, —τόρα τελευταία έλεγε σε όσους τον ρωτούσαν— είναι πως δεν έννοιζε καλά τον έαυτό του και πως προαίτιασε την εξαφάνισι του τέλος του. 'Από τότε όμως δεν μπόρεσε πια αυτή την όμιλία και ούτε φανταζότανε να φροντίσει ή να λον'αριάζει το θάνατο.

"Ένοιείται, ότι κι' αυτή η πληροφορία του φίλου του κ. 'Αλέξανδρου δεν έπρόβαλε τίποτε στην εξέγησιν του μυστηρίου. "Ενας άνθρωπος που νοιώθει το τέλος του να πλησιάζει, δεν φεύγει από το σπίτι του να πεθάνει έρημος στους δρόμους. 'Απεναντίας αισθάνεται περισσότερο την ανάγκη να έρεβει μέσα στους δίκους του, περιποκλωμένος από την αγάπη τους και τις φροντίδες τους.

Χρόνια περσάσαν από τότε, και στη μικρή έπαρχιακή πόλη, η εξαφάνισι του καλού αυτού ανθρώπου, έμεινε μυστήριο και για την Αστυνομία και για όσους τον γνώριζαν. Και να δεν έμαθε ποτέ τί άπογινε, κανένα σημάδι που δεν φανερώνθηκε ποτέ. Και θα τον είχε εξαγάγει ανέλκυς, κι' εγώ, που στάθηκα παλιός του και άγαπητός φίλος, αν, φυλλομετρήοντας, τόρα τελευταία κάποιο θιέλιο, με ιστορίες ζώων, δεν έπεφταν τα μάτια μου άπάνω σ' αυτή τη φράσι.

"Υπάρχουν πολλά ζώα, όπως η γάτα και ο λύκος, που δ-να τονόουν να πλησιάζει το τέλος τους, εξαφανίζονται και πηγαίνουν να πεθάνουν, ήσυχα, σε έρημα και άποκρυφα μέρη. Νομίζει κανείς, πως, στις τελευταίες τους στιγμές, θέλουν να έρεθουν μακριά από την έχθρα ή την υποκρισία τών όμοιων τους και ν' απολαύσουν ένα έλευθερο θάνατο. Το περίεργο αυτό κίνημα τών ζώων, έχει άνα τα χαρακτηριστικά μιας έννοιειδής φυγής."

Και συλλογίζομαι τόρα; Μήπως τάχα;...

ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ

Εκλεκτοί ποιητοί

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΤΡΥΓΗΤΟΥ

Τό λέει ο πετροκόττοφας στο δροσερό τ' αλλιάκι, τό λέν στα πέλαα οι πέριχες, στην ποταμιά τ' αβάνια, τό λέν στ' άμπέλια οι λυγρές, τό λέν με χλιδά γέλια, τό λέει κι' η Γκόλφω η όμορφη, τό λέει με τό τραγούδι.

—'Αμπέλι μου, πλατόφυλλο και κοιλιοκαθεμένο, δέσε σταφυλιές κόκκινες, να μιν' να σε τραγώσω, να κόμω άθόνητο κρασί, μοσχοβολιά γιομάτο. Μέσ' στα κατόγια τα θοσιεί σου μύσχο να τό κρύψω, να τό φυλάξω δάλαρες χρονιές, άκέραιος μήνης, ως που νάρθω μιν' άνοιξη, νάρθω ένα καλοκαίρι, να γύρω από την μοικρήν την ξεσητιάει ο καλός μου. Νά κατέβω μέσ' στην αλλή, να πιάσω τ' αβάνο του, να τόν φιλήσω σγκαλιστά στα μάτια και στο στόμα, να τόν κεράσω, άμπέλι μου, τ' άθάνατο κρασί σου, της ξεσητιάεις τ' άθόνα να πίν, να τα ξεχάσω.

ΚΩΣΤΑΣ ΚΡΥΣΤΑΛΛΗΣ

Αθηναϊκή Ζωή

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟΝ...

Την όραν που δούν οι πλανόδιοι φωτογράφοι, από μίαν γυνίαν του Ζαπτείου άνατέλλει ο πλανόδιος άστρονόμος. Είνε τύπος ο νυκτερινός, ο όποιος εμφανίζεται μαζί με τα άστρα και την ασλήντη. 'Αντίκει εις τόν άστρονόμον τών πλανοδίων της νυκτός και είνε πλανήτης. 'Εχει ένα μεγάλο τηλεσκόπιο, δια το όποιου δείκνυει εις τό πύθος, το ζυμνόν εις τό μυστήρια του ούρα-νου, τάς φάσεις της Σελήνης, τόν Γαλαξίαν και τόν δακτύλιον του Κρόνου. Είνε έν είδος περιφερόμενον άστρονομί φιλοπαίρ), την όποιαν θα εξέλιεν ο φιλομαρίαν, εάν έξούσε. Είνε σιωπηλός και άσυμφως, όπως άλλως τε πρέπει να είνε εις άστρονόμος, έστω και πλανόδιος. Δεν έχει την φλυαρίαν του πανοραμιατζή, δεν διαλαλεί το θέαμα δέν ζητεί να προσε-καλέσει θεατάς με φωνές και κωδωνο-κρουσίες. 'Ενθ' έδεχόσθε πλαιοποιον, τόν άκούτε να εξηγεί με ύφος άρχαίου άστρολόγου ή μάγου εις ένα κύκλον, διαρκώς ευύνόμενον, περιέρχων τή θουαμία του ούρανου.

—'Απόψε θα ίδιτε τόν Κρόνον, που έ-κει γύρω του και ένα δακτύλιον.

—Είνε άρραβωνισμένος; έρωτά μία μικρή ύπερστρία.

—'Οχι, άλλα περιβάλλεται υπό δακτύ-λιν, το όποιον διαδηλ, λέγεται στεφάν-ιν έξ μορίων φωτεινών.

"Ενας καλοκάγαθος νοικοκύρης, κρα-τών ένα κομμάτι κρέας και μίαν φραν-τζόλαν, άποφασίζει να πληρώσει μίαν δραχμίν διά να ιδή τέλος πάντων τί συμ-βαίνει και εις τόν ούρανόν. Τοποθετεί-ται πρό το τηλεσκόπιον. 'Αφνειο τ' έ-πειτα, δεινός έβριάζει, λέγει ο άστρονόμος με ύφος άστυφύλακος της ούρανίας τρο-καίας κινήσεως. Και στρέβει το τηλεσκό-πιον πρός τόν 'Εσπερον, ο όποιος πνι-στημίν έκείνην έπρόβαλε κάτω άπό έ-να μικρό συννεφάκι.

—'Ολίγον δεξιά, λέγει ο άστρονόμος με ύφος άστυφύλακος της ούρανίας τρο-καίας κινήσεως. Και στρέβει το τηλεσκό-πιον πρός τόν 'Εσπερον, ο όποιος πνι-στημίν έκείνην έπρόβαλε κάτω άπό έ-να μικρό συννεφάκι.

—Αυτό είνε το λαμπρότερον άστρον, κύριε. Την πρώην λέγεται Άλνερινός, περί δέ την νύκτα ονομάζεται "Εσπε-ρος."

—Βασιονόγνις θάνε για νάνε διπρό-σωπος, παραπείθε κάποιος εις τόν κύ-κλον, ο ποίος δεν έχει, φαίνεται, πολύ καλώς πληροφορίας περί του ποιού τών άστρον.

—Το άστρονόμος άναλαμβάνει την ύπε-ράσπιον τών ούρανίων σωμάτων και ά-παντά αποπράττει.

—Δεν έκανε γνόμον, κύριε, της Γεω-γραφίας. "Ο 'Εσπερος είνε π'αντίητη πρώτη μεγέθους, ο όποιος άπέχει της Γης 800 εκατομμύρια διασεκατομμύρια χιλιόμετρα.

—Και πού τό ζέρεται του λόγου σου, άφου είνε τόσο μακριά;

—Σας λέγω, κύριε, ότι είνε άσπρη λαμ-περός, ώσπερ άνίκει εις τόν άσπερι-σμέν του Κύνος.

—Τού κυνός;

—Μάλιστα, κύριε.

Είς μίαν στιγμίν ο άγαθός οικογενει-άρχης ροβάνθ' τον έαυτόν του έλαερό-τερον. 'Αφίκε πάραυτα το τηλεσκόπιον με κάποιαν άνοησίαν και έκπληττε γύ-ρω του. Και είδε τότε τό μπουτί του άρ-νιού εις τούς δόνοντας κάποιου άσπερι-σμού άδεοπούτου κυνός.

—Έρέ, βρέ, τό κρέας! Μου άρπαξε τό κρέας!

'Αφίκαν όλοι τόν Έναστρον ούρανόν και έστρεψαν όπισθεν τό σκόλυ, ο όποι-ος όμως κατώρθωσεν έν τή μετατό να έξαφανισθή.

"Ο άγαθός οικογενειάρχης, άφου είδε τό συμβαίνοντα έν τή ούραν, έπεισθή ότι είνε φρονιμότερον να προσέχη κα-νείς μόνον εις τα συμβαίνοντα έν τή Γη. Και έπέστρεψε σπήν του φορτωμένος με άστρονομικές γνώσεις και με δικιάς άρνι. 'Από τότε παρακολουθεί μετά προ-σοχής τούς ύπόπλους κινήσεις τών ά-στρον.

T. M.

ΜΟΥΣΙΚΑ

ΟΙ ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ

Μιά έξαιρετική συναυλία τραγουδιού, που θα ήταν παρά-λμειν να μη την αναφέρουμε, ήταν το ρεσιτάλ του μπάσσης κ. Τ. Στεφανίδη, που εδόθη πρό ήμερών. "Ο κ. Στεφανίδης μάς έδειξε όλα του τά φωνητικά χαρίσματα, σε διαφόρον είδων κομμάτια, από τά πιο παθητικά ως τά πιο θωραία, σάν το Βόρις Γκοτουνώφ και τη Λουκρέτια Μπόρτζια. Είνε πρα-γματικά ένας άπ' τούς καλύτερους μπάσσοις που έχομε ά-κούσει εδώ, τόσο από άπομι δύναμης όσο και από ήθος και τέχνη και έγω τη γνώμη ότι, άν έπιδοθ' συστηματικά θά παρουσάση έκπληξεις. Είνε ένα πολυτιμότερο στοιχείο για τό έθνικό μας μελόδραμα (άν καμιά φορά κατορθώθ' και γίνη).

'Εξ άλλου δόθηκαν και μερικές συναυλίες άρκετά ένδια-φερόυσε.

Πρώτα, η συναυλία με έργα Καλομοίρη' ύστερα δυο συ-ναυλίες της καθ' όλα άρτια καταρτισμένης χορωδίας Τρι-πόλεως, που είνε άξια θερμών συγχαρητηρίων για την όλη της έμμελίας και τιμή την έπαρχιακή 'Ελλάδα και τρίτη η συναυλία στο θέατρο 'Ηρώδου του Άττικού με διευθυντή το Μητρόπουλο.

Στην πρώτη, ο κ. Καλομοίρης παρουσάσε ένα έργο του παλαιού, τη Ρωμαϊκή Σούτα, γραμμένο στό 1906 και ξανα-δουλεμένο εδώ και τρία-τέσσαρα χρόνια.

Τό έργο αυτό, ένα σύνολο, πολύ καλά συναρμολογημέ-νο και ένορχηστρωμένο, από έλληνικά μοτίβα, παρμένα άπ' τη λαϊκή ζωή και τέχνη, υπερέχει στο ά'παρκαυθι της γρήας, όπου πραγματικά έβινε την έντύπωσι διήγησης της γιανιάς στα έγώνια της, πάλι στο τάδε.

Κατόπιν η κ. Κρινά Καλομοίρη-Ζώρα έπαιξε τό μέρος του πιάνου στο Συμφωνικό κοντσέρτο, που τό έχουμε ξανακού-σει σε μία άπ' τις τελευταίες Συμφωνικές συναυλίες πρό μηνός.

—'Οχι, άλλα περιβάλλεται υπό δακτύ-λιν, το όποιον διαδηλ, λέγεται στεφάν-ιν έξ μορίων φωτεινών.

"Ενας καλοκάγαθος νοικοκύρης, κρα-τών ένα κομμάτι κρέας και μίαν φραν-τζόλαν, άποφασίζει να πληρώσει μίαν δραχμίν διά να ιδή τέλος πάντων τί συμ-βαίνει και εις τόν ούρανόν. Τοποθετεί-ται πρό το τηλεσκόπιον. 'Αφνειο τ' έ-πειτα, δεινός έβριάζει, λέγει ο άστρονόμος με ύφος άστυφύλακος της ούρανίας τρο-καίας κινήσεως. Και στρέβει το τηλεσκό-πιον πρός τόν 'Εσπερον, ο όποιος πνι-στημίν έκείνην έπρόβαλε κάτω άπό έ-να μικρό συννεφάκι.

—'Ολίγον δεξιά, λέγει ο άστρονόμος με ύφος άστυφύλακος της ούρανίας τρο-καίας κινήσεως. Και στρέβει το τηλεσκό-πιον πρός τόν 'Εσπερον, ο όποιος πνι-στημίν έκείνην έπρόβαλε κάτω άπό έ-να μικρό συννεφάκι.

—Αυτό είνε το λαμπρότερον άστρον, κύριε. Την πρώην λέγεται Άλνερινός, περί δέ την νύκτα ονομάζεται "Εσπε-ρος."

—Βασιονόγνις θάνε για νάνε διπρό-σωπος, παραπείθε κάποιος εις τόν κύ-κλον, ο ποίος δεν έχει, φαίνεται, πολύ καλώς πληροφορίας περί του ποιού τών άστρον.

—Το άστρονόμος άναλαμβάνει την ύπε-ράσπιον τών ούρανίων σωμάτων και ά-παντά αποπράττει.

—Δεν έκανε γνόμον, κύριε, της Γεω-γραφίας. "Ο 'Εσπερος είνε π'αντίητη πρώτη μεγέθους, ο όποιος άπέχει της Γης 800 εκατομμύρια διασεκατομμύρια χιλιόμετρα.

—Και πού τό ζέρεται του λόγου σου, άφου είνε τόσο μακριά;

—Σας λέγω, κύριε, ότι είνε άσπρη λαμ-περός, ώσπερ άνίκει εις τόν άσπερι-σμέν του Κύνος.

—Τού κυνός;

—Μάλιστα, κύριε.

Είς μίαν στιγμίν ο άγαθός οικογενει-άρχης ροβάνθ' τον έαυτόν του έλαερό-τερον. 'Αφίκε πάραυτα το τηλεσκόπιον με κάποιαν άνοησίαν και έκπληττε γύ-ρω του. Και είδε τότε τό μπουτί του άρ-νιού εις τούς δόνοντας κάποιου άσπερι-σμού άδεοπούτου κυνός.

—Έρέ, βρέ, τό κρέας! Μου άρπαξε τό κρέας!

'Αφίκαν όλοι τόν Έναστρον ούρανόν και έστρεψαν όπισθεν τό σκόλυ, ο όποι-ος όμως κατώρθωσεν έν τή μετατό να έξαφανισθή.

"Ο άγαθός οικογενειάρχης, άφου είδε τό συμβαίνοντα έν τή ούραν, έπεισθή ότι είνε φρονιμότερον να προσέχη κα-νείς μόνον εις τα συμβαίνοντα έν τή Γη. Και έπέστρεψε σπήν του φορτωμένος με άστρονομικές γνώσεις και με δικιάς άρνι. 'Από τότε παρακολουθεί μετά προ-σοχής τούς ύπόπλους κινήσεις τών ά-στρον.

Μιά έξαιρετική συναυλία τραγουδιού, που θα ήταν παρά-λμειν να μη την αναφέρουμε, ήταν το ρεσιτάλ του μπάσσης κ. Τ. Στεφανίδη, που εδόθη πρό ήμερών. "Ο κ. Στεφανίδης μάς έδειξε όλα του τά φωνητικά χαρίσματα, σε διαφόρον είδων κομμάτια, από τά πιο παθητικά ως τά πιο θωραία, σάν το Βόρις Γκοτουνώφ και τη Λουκρέτια Μπόρτζια. Είνε πρα-γματικά ένας άπ' τούς καλύτερους μπάσσοις που έχομε ά-κούσει εδώ, τόσο από άπομι δύναμης όσο και από ήθος και τέχνη και έγω τη γνώμη ότι, άν έπιδοθ' συστηματικά θα παρουσάση έκπληξεις. Είνε ένα πολυτιμότερο στοιχείο για τό έθνικό μας μελόδραμα (άν καμιά φορά κατορθώθ' και γίνη).

ΑΓΓΕΛΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Γραφεία: Σταδίου 23
Τυπογραφ. Ρ. Παλαμίδου 2

ΑΘΗΝΑΙ : ΕΤΟΣ Ιον.
Αριθμός φύλλου 33

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ-ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
Ν. Γ. ΟΚΤΟΡΑΤΟΣ

Κειρόγραφα δέν επιτρέπονται

Οι θρύλοι

ΟΠΡΩΤΟΜΑΣΤΟΡΑΣ

Μέσα στα πλοία βυζαντινά μνημεία που στολίζουν την 'Αρτα, τη μικρή ήπει-ρωτική πόλη, που άλλοτε εδοθήκε προ-βούσια μεγάλου βασιλείου, του Δεσπο-τάτου της 'Ηπείρου, και που για μία στιγ-μή έκράτησε ζωντανή τη φλόγα του 'Ελ-ληνισμού, όταν οι φράγκοι έσυντρίψαν τη Βυζαντινή Αυτοκρατορία, υπάρχει έ-να ξεχωριστό περίφημο κι' ώριο — η πανόρια εκκλησία της Παρηγορητισσας.

Λίγα βυζαντινά μνημεία διατηρούνται τόσο καλά κι' έχουν τόσο μεγαλός κι' άξια όσο η μπροστινή αυτή, για την ό-ποια τόσο έχουν γραφί από δίκους μας και ξένους.

Τίποτε τό άκρίβως δεν είνε γνωστόν για τό κτίσιμό της Παρηγορητισσας, και οι διάφοροι συγγραφείς προσπαθούν με ειλικρίνεια και διάφορους ιστορικούς συν-δυασμούς να βρούν την έποχή, που σ' ένα ψάγμα της 'Αρτις, σε μία μεριά Εγνα-τοπόρσι, που από τό μεριά έφτανε τη θάλασσα και παράδωκε στα έγώνια της, πάλι στο τάδε.

Κατόπιν η κ. Κρινά Καλομοίρη-Ζώρα έπαιξε τό μέρος του πιάνου στο Συμφωνικό κοντσέρτο, που τό έχουμε ξανακού-σει σε μία άπ' τις τελευταίες Συμφωνικές συναυλίες πρό μηνός.

—'Οχι, άλλα περιβάλλεται υπό δακτύ-λιν, το όποιον διαδηλ, λέγεται στεφάν-ιν έξ μορίων φωτεινών.

"Ενας καλοκάγαθος νοικοκύρης, κρα-τών ένα κομμάτι κρέας και μίαν φραν-τζόλαν, άποφασίζει να πληρώσει μίαν δραχμίν διά να ιδή τέλος πάντων τί συμ-βαίνει και εις τόν ούρανόν. Τοποθετεί-ται πρό το τηλεσκόπιον. 'Αφνειο τ' έ-πειτα, δεινός έβριάζει, λέγει ο άστρονόμος με ύφος άστυφύλακος της ούρανίας τρο-καίας κινήσεως. Και στρέβει το τηλεσκό-πιον πρός τόν 'Εσπερον, ο όποιος πνι-στημίν έκείνην έπρόβαλε κάτω άπό έ-να μικρό συννεφάκι.

—'Ολίγον δεξιά, λέγει ο άστρονόμος με ύφος άστυφύλακος της ούρανίας τρο-καίας κινήσεως. Και στρέβει το τηλεσκό-πιον πρός τόν 'Εσπερον, ο όποιος πνι-στημίν έκείνην έπρόβαλε κάτω άπό έ-να μικρό συννεφάκι.

—Αυτό είνε το λαμπρότερον άστρον, κύριε. Την πρώην λέγεται Άλνερινός, περί δέ την νύκτα ονομάζεται "Εσπε-ρος."

—Βασιονόγνις θάνε για νάνε διπρό-σωπος, παραπείθε κάποιος εις τόν κύ-κλον, ο ποίος δεν έχει, φαίνεται, πολύ καλώς πληροφορίας περί του ποιού τών άστρον.

—Το άστρονόμος άναλαμβάνει την ύπε-ράσπιον τών ούρανίων σωμάτων και ά-παντά αποπράττει.

—Δεν έκανε γνόμον, κύριε, της Γεω-γραφίας. "Ο 'Εσπερος είνε π'αντίητη πρώτη μεγέθους, ο όποιος άπέχει της Γης 800 εκατομμύρια διασεκατομμύρια χιλιόμετρα.

—Και πού τό ζέρεται του λόγου σου, άφου είνε τόσο μακριά;

—Σας λέγω, κύριε, ότι είνε άσπρη λαμ-περός, ώσπερ άνίκει εις τόν άσπερι-σμέν του Κύνος.

—Τού κυνός;

—Μάλιστα, κύριε.

Είς μίαν στιγμίν ο άγαθός οικογενει-άρχης ροβάνθ' τον έαυτόν του έλαερό-τερον. 'Αφίκε πάραυτα το τηλεσκόπιον με κάποιαν άνοησίαν και έκπληττε γύ-ρω του. Και είδε τότε τό μπουτί του άρ-νιού εις τούς δόνοντας κάποιου άσπερι-σμού άδεοπούτου κυνός.

—Έρέ, βρέ, τό κρέας! Μου άρπαξε τό κρέας!

'Αφίκαν όλοι τόν Έναστρον ούρανόν και έστρεψαν όπισθεν τό σκόλυ, ο όποι-ος όμως κατώρθωσεν έν τή μετατό να έξαφανισθή.

"Ο άγαθός οικογενειάρχης, άφου είδε τό συμβαίνοντα έν τή ούραν, έπεισθή ότι είνε φρονιμότερον να προσέχη κα-νείς μόνον εις τα συμβαίνοντα έν τή Γη. Και έπέστρεψε σπήν του φορτωμένος με άστρονομικές γνώσεις και με δικιάς άρνι. 'Από τότε παρακολουθεί μετά προ-σοχής τούς ύπόπλους κινήσεις τών ά-στρον.

Μιά έξαιρετική συναυλία τραγουδιού, που θα ήταν παρά-λμειν να μη την αναφέρουμε, ήταν το ρεσιτάλ του μπάσσης κ. Τ. Στεφανίδη, που εδόθη πρό ήμερών. "Ο κ. Στεφανίδης μάς έδειξε όλα του τά φωνητικά χαρίσματα, σε διαφόρον είδων κομμάτια, από τά πιο παθητικά ως τά πιο θωραία, σάν το Βόρις Γκοτουνώφ και τη Λουκρέτια Μπόρτζια. Είνε πρα-γματικά ένας άπ' τούς καλύτερους μπάσσοις που έχομε ά-κούσει εδώ, τόσο από άπομι δύναμης όσο και από ήθος και τέχνη και έγω τη γνώμη ότι, άν έπιδοθ' συστηματικά θα παρουσάση έκπληξεις. Είνε ένα πολυτιμότερο στοιχείο για τό έθνικό μας μελόδραμα (άν καμιά φορά κατορθώθ' και γίνη).

—'Εξ άλλου δόθηκαν και μερικές συναυλίες άρκετά ένδια-φερόυσε.

Πρώτα, η συναυλία με έργα Καλομοίρη' ύστερα δυο συ-ναυλίες της καθ' όλα άρτια καταρτισμένης χορωδίας Τρι-πόλεως, που είνε άξια θερμών συγχαρητηρίων για την όλη της έμμελίας και τιμή την έπαρχιακή 'Ελλάδα και τρίτη η συναυλία στο θέατρο 'Ηρώδου του Άττικού με διευθυντή το Μητρόπουλο.

Στην πρώτη, ο κ. Καλομοίρης παρουσάσε ένα έργο του παλαιού, τη Ρωμαϊκή Σούτα, γραμμένο στό 1906 και ξανα-δουλεμένο εδώ και τρία-τέσσαρα χρόνια.

Τό έργο αυτό, ένα σύνολο, πολύ καλά συναρμολογημέ-νο και ένορχηστρωμένο, από έλληνικά μοτίβα, παρμένα άπ' τη λαϊκή ζωή και τέχνη, υπερέχει στο ά'παρκαυθι της γρήας, όπου πραγματικά έβινε την έντύπωσι διήγησης της γιανιάς στα έγώνια της, πάλι στο τάδε.

ΕΣΠΕΡΟΣ

ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ
ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Οι θρύλοι

ΟΠΡΩΤΟΜΑΣΤΟΡΑΣ

Μέσα στα πλοία βυζαντινά μνημεία που στολίζουν την 'Αρτα, τη μικρή ήπει-ρωτική πόλη, που άλλοτε εδοθήκε προ-βούσια μεγάλου βασιλείου, του Δεσπο-τάτου της 'Ηπείρου, και που για μία στιγ-μή έκράτησε ζωντανή τη φλόγα του 'Ελ-ληνισμού, όταν οι φράγκοι έσυντρίψαν τη Βυζαντινή Αυτοκρατορία, υπάρχει έ-να ξεχωριστό περίφημο κι' ώριο — η πανόρια εκκλησία της Παρηγορητισσας.

Λίγα βυζαντινά μνημεία διατηρούνται τόσο καλά κι' έχουν τόσο μεγαλός κι' άξια όσο η μπροστινή αυτή, για την ό-ποια τόσο έχουν γραφί από δίκους μας και ξένους.

Τίποτε τό άκρίβως δεν είνε γνωστόν για τό κτίσιμό της Παρηγορητισσας, και οι διάφοροι συγγραφείς προσπαθούν με ειλικρίνεια και διάφορους ιστορικούς συν-δυασμούς να βρούν την έποχή, που σ' ένα ψάγμα της 'Αρτις, σε μία μεριά Εγνα-τοπόρσι, που από τό μεριά έφτανε τη θάλασσα και παράδωκε στα έγώνια της, πάλι στο τάδε.

Κατόπιν η κ. Κρινά Καλομοίρη-Ζώρα έπαιξε τό μέρος του πιάνου στο Συμφωνικό κοντσέρτο, που τό έχουμε ξανακού-σει σε μία άπ' τις τελευταίες Συμφωνικές συναυλίες πρό μηνός.

—'Οχι, άλλα περιβάλλεται υπό δακτύ-λιν, το όποιον διαδηλ, λέγεται στεφάν-ιν έξ μορίων φωτεινών.

"Ενας καλοκάγαθος νοικοκύρης, κρα-τών ένα κομμάτι κρέας και μίαν φραν-τζόλαν, άποφασίζει να πληρώσει μίαν δραχμίν διά να ιδή τέλος πάντων τί συμ-βαίνει και εις τόν ούρανόν. Τοποθετεί-ται πρό το τηλεσκόπιον. 'Αφνειο τ' έ-πειτα, δεινός έβριάζει, λέγει ο άστρονόμος με ύφος άστυφύλακος της ούρανίας τρο-καίας κινήσεως. Και στρέβει το τηλεσκό-πιον πρός τόν 'Εσπερον, ο όποιος πνι-στημίν έκείνην έπρόβαλε κάτω άπό έ-να μικρό συννεφάκι.

—'Ολίγον δεξιά, λέγει ο άστρονόμος με ύφος άστυφύλακος της ούρανίας τρο-καίας κινήσεως. Και στρέβει το τηλεσκό-πιον πρός τόν 'Εσπερον, ο όποιος πνι-στημίν έκείνην έπρόβαλε κάτω άπό έ-να μικρό συννεφάκι.

—Αυτό είνε το λαμπρότερον άστρον, κύριε. Την πρώην λέγεται Άλνερινός, περί δέ την νύκτα ονομάζεται "Εσπε-ρος."

—Βασιονόγνις θάνε για νάνε διπρό-σωπος, παραπείθε κάποιος εις τόν κύ-κλον, ο ποίος δεν έχει, φαίνεται, πολύ καλώς πληροφορίας περί του ποιού τών άστρον.

—Το άστρονόμος άναλαμβάνει την ύπε-ράσπιον τών ούρανίων σωμάτων και ά-παντά αποπράττει.

—Δεν έκανε γνόμον, κύριε, της Γεω-γραφίας. "Ο 'Εσπερος είνε π'αντίητη πρώτη μεγέθους, ο όποιος άπέχει της Γης 800 εκατομμύρια διασεκατομμύρια χιλιόμετρα.

—Και πού τό ζέρεται του λόγου σου, άφου είνε τόσο μακριά;

—Σας λέγω, κύριε, ότι είνε άσπρη λαμ-περός, ώσπερ άνίκει εις τόν άσπερι-σ

Μία ωραία πλαστική εικόνα κατά τας τελευταίας επιδείξεις γυναικείου αθλητισμού εις τὸ Βερολίνον, όπου συνεκεντρώθησαν ἀθληταὶ ἀπὸ ὅλας τὰς ἐπαρχίας τῆς Γερμανίας.

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΗΣ

Μεταξύ τῶν νέων ποιητῶν ποὺ ἔλαβον μέρος στὸ φιλολογικὸ διαγωνισμὸ τοῦ «Ἑσπερίου», γιὰ τὸ καλύτερο τραγούδι (σειρὰ ἀναγνώστων) εἶνε καὶ ὁ κ. Σάββας Χριστοδουλίου (Ἄβας Πάλλας) τοῦ ὁποίου δημοσιεύουμε ἀμέσως παρακάτω τὸ τραγούδι του — ποὺ ὁμιλεῖ εὐχλωτὰ, γιὰ τὸν νεμρὸ ποιητῇ.

Βουβοὶ οὐρανοί, ἀπάνου στὰ παλάτια
σας,
φυκὲς θνητὲς κ' ἀθάνατες τὰ μάτια σας
νοσταλγικά,
στυλῶστε καὶ θὰ ὄντι ν' ἀνεβαῖν
μὲ τὸ νερὸ τῆς Λήθης ραντισμένη,
πετώντας μιά ψυχούλα ρυθμικά...
Καὶ ἔχει κλείσει μέσ' ἀπ' τὴ ζωὴ σας,
καὶ ἔχετε κ' ἑσέις μὲς στὴν πνοή σας
καὶ στὰ φτερά ποὺ πάει μεθυστικά,
ὡ ἑσέις ψυχὲς ποὺ ἐξήρατε στὴ θλίψη
καὶ στὰ φτερά ποὺ οὐνεῖρου σας τὰ φῶφ
δὲν ἀγγίζουν ποτὲ τὰ ἐδεσμά...
Κι' ὡ ἑσέις, ποὺ μὲς εἰς κύπελλο σιδῆρου,
ἤπιατε τῆς τραλλῆς χαρὰς καὶ σ' αἰῶνιο
διονυσιακὸ ἐξήρατε μεθύσι,
κτύπατε καὶ θὰ ὄντι στὴ ψυχούλα,
κατὰ πρελὸν νὰ φεύγῃ ἀπ' τὴν αὐγούλα
ποὺ ριμμάστε σὲς ταχεῖα πρὶν οὐδύν...
Τὸ ἀπόσταγμα μὴν εἶσαι τὸν δακρύων,
ποὺ ἐκύσατε οἱ ψυχὲς μέσα στῶν κρῶν
σπινθῶν σας πὴν ἀπέλασις; Ἡ αὐγὴ
μὴ εἶσαι τὸν ἀδράδαστον τῶν τόπων
ἢ αἰωνία-λατρεία ζωὴν καὶ ἀνθρώπων—
ὡ εὐὸ ψυχῇ!

...Τῆς βιολέττας ποὺ δαρθέει στὸ δέλι
ἀν μπρικό τολαίπωρο μαντίλι
αἰσθαντικό,
ἀπὸ δυνάστη ἀέρα καὶ ποὺ τῶρα
καθῶς, μὲς στους λυγμούς πεδῶναι ἢ
χώρα
φέρνει στ' ἀκροῦρανα ἦχο λυρικό...
Πιτώντας μιά ψυχούλα ρυθμικά,
μὲ τὸ νερὸ τῆς Λήθης ραντισμένη,
στυλῶστε, καὶ θὰ ὄντι ν' ἀνεβαῖν
βουβοὶ οὐρανοί, ἀπάνου στὰ παλάσια σας
φυκὲς θνητὲς κ' ἀθάνατες τὰ μάτια σας
νοσταλγικά.

ΣΑΒΒΑΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

ΚΑΤΩ ΤΑ ΚΛΟΥΒΙΑ!

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΣΤΑ ΠΟΥΛΙΑ

ΠΛΗΝ ΤΩΝ... ΕΞΩΤΙΚΩΝ

Ἦταν καιρὸς νὰ ληφθῇ καὶ κάποια πρόνοια
γιὰ τὰ πουλιά, καὶ μάλιστα γιὰ κείνα, ποὺ γιὰ
λόγους πολλοὺς καὶ διαφόρους βρίσκονται φυ-
λακισμένα μέσα στους τέσσαρες συρματόπλε-
κτους τοίχους τοῦ κλουβίου.
Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς κατόχους τῶν δυστυχισμέ-
νων αὐτῶν ρυτιτῶν μὲ ὄρεσι:
— «Ἀρὰ εἶνε ἀλήθεια! Μὰ πῶς μπορεῖ νὰ
λευτερώσουμε ὅλα τὰ πουλιά;
Καὶ σπεύδει ἄλλος ἀπαρηγόρητος ἰδιοκτη-
τῆς φυλακισμένων πουλιῶν νὰ τὸν παρηγο-
ρήσῃ.
Δὲ φαντάζομαι, καυμένη. Ποῦ ξανακού-
σθηκε τέτοιο πράγμα!
Καὶ ὅμως, ὁσονὼντι μ' ὑπερωτὶ φυλακισμέ-
νοι θὰ ἀφθεύουν ἀλευθερίαν γιὰ νὰ πετάξουν ἄ-
νάμεσα στους ἀνθισμένους λειμῶνες, ὅπου τὰ
εἶκε κατατάξει ἡ εὐγενὴς φαντασία τῶν τε-
λευταίων ρωμαντικῶν ποιητῶν.
Κι' εἶκε ἀλήθεια παραίνεσι τὸ πρῶμα. Δὲν
μποροῦσαν τὰ πουλιά νὰ σταθῶνεν σὲ κλωρὸ
κλαρί. Μόλις ἀρχίζουν νὰ ἐκφράζουν τὴς εὐ-
χαριστίας τῶν σὺν τὸν δημιουργὸν τους, κατὰ τὴν
ποκαϊνὴν ποικτικὴν παράδοσιν, τοὺς ἐπαίρνουν
μυρωδιὰ οἱ διάφοροι κυνηγοὶ τους—ἀνθρώποι
κατὰ τὸ μάλλον καὶ πῶν τεμπέλης— ποὺ
ἀπὸ τὸ ἐμπόριό τους ἀποκομίζαν ὀχι λίγα,
καὶ τοὺς ἐπὶ τῶν ἐξοχῶν ἢ ἄλλα σύμβολα,
ποὺ ἐπενόησε ἡ ἐφευρετικὴ τους φαντασία.
Σὲ λίγην ὥρα ἡ αὐερμὴν καρδερίνα βρι-
σκατὰ φυλακισμένη γιὰ νὰ ἀνταλλάγῃ μὲ τρι-
άκοντα ἢ καὶ περισσότερα ἀρνίδια ποὺ θὰ
προσφέρῃ ὁ πρῶτος ἀριστοκράτης στὸν μετε-
κόμην τὸ λαμπρὸ αὐτὸ ἐπάγγελμα.
Ἀσφαλὲς μετὰ τὸ ξεσκιάδωμά τῶν αὐτῶν
πουλιῶν θὰ εἶνε ἡ μόνη ἐργατικὴ τάξις ποὺ ἡ
κατάστασις τῆς λόγῃ τῆς... ἀνεργίας, ποὺ θὰ
ἐνοκλήσῃ σ' αὐτὴ δὲν θὰ προκαλέσῃ τὸν οἰ-
κτο κανένα.

Τὰ πράγματα βέβαια ὡς ἐδῶ πᾶνε καλὰ:
οἱ περισσότεροι τῶν αὐτῶν ἀνδρῶν ἀπὸ
χειρὲς τρεῖς ὥρες ἑξαετίας, οἱ κατασκευασταὶ
κλουβιῶν θὰ υποβάλλουν «εὐσεβάστικα» τὰ αἰ-
τήματά τιν' ὑπερβύοντας τὴν σχετικὴ ἀποζημι-
ωσὶν, οἱ κυνηγοὶ τῶν πουλιῶν χωρὶς νὰ τολμῇ-
σιν νὰ υποβάλλουν αἰτήματα δὲ καθήκον...
στ' αὐτὰ τοὺς, οἱ διάφοροι ζωόφιλοι θὰ παντι-
γοῦσιν τὸ γεγονός ὡς δέγμα τοῦ «ἀνα-
τέρου πολιτισμοῦ» μὰς καὶ τὰ ὅσα τοὺς ρωμαν-
τικῶν ποίητον ποὺ ἐθρηνόουνε γιὰ τὸ φτωχὸ πού-
λακι, ποὺ τὸ δολιχαῖνο κέρι τοῦ κυνηγοῦ
τὸ χρίσει ἀπὸ τὴν συμβίωσιν, θὰ αἰσθάνθωνται μιά
ἀληθινὴ ἀγαλλίασι.

Μὰ ἡ εὐδοκίμη κυρία, ποὺ ἔχει ἀρχίσει
ἀπὸ τῶρα νὰ αἰσθάνεται πονοκέφαλο καὶ ρίγη

Ἐνα βλέμμα χωρὶς προκατάληψιν... ΣΤΙΣ ΔΑΝΤΕΛΩΤΕΣ ΑΚΤΕΣ ΦΩΛΗΡΩΝ - ΓΛΥΦΑΔΑΣ

Ἡ καθόδοις τῶν Ἀθηναίων στὰ παρα-
θαλάσσια ποὺ ἀρχισε ἀπὸ ἡμερῶν καὶ
συνεχίζεται ἀκατάσχετη, ἐδημιούργησε
πλεῖστα ὅσα ζητήματα.
Οἱ πῶς τολμῶντες ἐρωτευμένοι τοῦ Σα-
ρωνικοῦ ἥσαν ἀσφαλῶς καὶ οἱ εὐτυχέστε-
ροι, γιὰτὶ ὅταν αὐτοὶ κατέβαιναν στὴς
δαντελωτὲς ἀκτὲς γιὰ νὰ... δροισιστοῦν,
στὰ κρῦα ἀκόμη νερὰ τῆς θαλάσσης, οἱ
περισσότεροι Ἀθηναῖοι φοροῦσαν ἀκόμη
τὰ παλὰ τους. Ἐτοὶ αὐτοὶ ἀπελάμβαναν,
ὅλες τῆς εὐχάριστες συγκινήσεις ἐνὸς
μπάνιου. Οἱ ἀκρογιαλιὲς ἥσαν ἀκόμη ἀ-
πάπτες ἀπὸ τῆς «ῥόδης» τῶν «βαρβά-
ρων» ποὺ ἔχουν ἐνοκλήσει τῶρα, καὶ οἱ
λιγοστὲς παρὲς τῶν λουομένων, μπο-
ροῦσαν νὰ ρωμαντίζοιεν ἀρκετὰ πρὸ
καὶ μετὰ τὸ μπάνιο, κυττώντας τὰ τα-
ραγμένα κύματα τῆς θαλάσσης ποὺ ἐ-
σποζαν ἀφρισμένα στὴς δαντελωτὲς ἀ-
κτὲς.

Γιὰτὶ μπάνιο βέβαια, δὲν σημαίνει μο-
νάχα νὰ πάρει τὸ λουτρό σας. Αὐτὸ
μπορεῖται νὰ τὸ κάμει καὶ σὴπι σας καὶ
εὐτυχῶς σήμερα γίνεται σὲ μιά μεγάλη
κλίμακα. Ὁ λόγος εἶνε, πῶς νὰ συνδυά-
σῃτε τὴν εὐχαρίστησιν τοῦ νεροῦ μὲ τὴν
εὐχαρίστησιν ποὺ προσφέρει στὴν ὄρασι
τὸ γαλάζιο τῆς θαλάσσης, ποὺ ἐτυλίγε-
ται μπροστὰ σας, ἡ ἡρεμία, ποὺ ἔρχεται
νὰ τῆς διακόψῃ κατὰ διαλείμματα, ὁ ρό-
χος τοῦ κύματος καὶ ἡ εὐκαιρία, ποὺ
σας δίνεται νὰ ξεκουράσῃτε τὴ σκέψι-
σας, ὀνειροπολῶντας ἐλαφρῶς, μὲ τὸ
βλέμμα πλανημένο στὸ θαμνὸ ὀρίζοντα.

Αὐτὰ δὲν τὰ ὠραία καὶ θαυμαστά, κα-
θῶς εἴπαμε, μόνο οἱ πρῶτοι τολμῶντες
ποὺ ἀποφύγῃ τὰ συμμάματα, οἱ
τοὺ προκαλεῖ τὸ θέαμα ἐνὸς πλήθους ἀ-
πὸ σφοδρὲς ποὺ γυρίζουν.

Καὶ κατὰ ποιά λογικὴ πάλι, θὰ μπορῇ
νὰ ρεμβάσῃ, ξεκουράζοντας τὸ μυαλὸ

ἀνυπόμνητοι ἐρωτευμένοι τῆς γαλανῆς
νυφούλας τοῦ Σαρωνικοῦ, μποροῦσαν νὰ
ἀπολαύσων. Τῶρα ὅμως τὰ πράγματα ἔ-
χουνε μεταβληθῇ ἄρδην.
Μυρμηγκιά δολοκλήρη ἀπὸ νέους γεμά-
τους σφρίγας, γέροντες μὲ μισὸ δόντι, μα-
θητάκους, ποὺ προτιμοῦν νὰ ἀφίσουν
τὸν «Πλάτωνα» κατὰ μέρος καὶ νὰ δρα-
πεύουν πρὸς τὴν Γλυφάδα, κορίτσια
ποὺ ἐξέφυγαν τὴν αὐστηρὴν ἐπιβλεψὶ τῶν
ἀδελφῶν κερβέρων καὶ πρόφτασαν νὰ
κρυφθοῦν στὴ τσάντα τους ἕνα μικροσκο-
πικὸ μαγιὼ, γεροντοκόρες ποὺ περιφέ-
ρουν ἄσκαπα τὴ θλιμμένη μελαγχολία
τους ἐδῶ κι' ἐκεῖ, ἀναζητῶντας τὸν νεὸ
τῶν ὀνείρων τους, ὅλος αὐτὸς ὁ κόσμος
κατεβαίνει ἀπὸ τὸ πρῶν ὡς τὸ βράδυ στὴ
θαλάσσα, ἀνεξαρτήτως ὥρας, μόλις
θρεῖ τὴν πρῶτην εὐκαιρία.

Καὶ ὅλοι συνωθοῦνται ἀγέληδον στὴς
πλάξ, καταπατοῦν τὸ νόμο τοῦ ἀδικω-
ρήτου καὶ εἰς πείσμα κάθε σεμνοτυφίας,
ὁρμῶν καὶ παραδίδονται στὴν ἀγκαλιὰ
τοῦ γαλανοῦ κύματος.

Πῶς ὅμως νὰ καταλάβετε εὐχαρίστησιν
τοῦ μπάνιου, σ' αὐτὲς τῆς τραγικῆς καὶ ἀ-
πελπιστικῆς ὥρας;

Πῶς θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ ἀπολαύ-
σῃ τὸ θεῖο ὄραμα τῆς γαλανῆς θαλάσ-
σης, ὅταν κινδυνεύῃ νὰ χαλῇ καὶ νὰ
χάσῃ τὴν αἰσθητικὴν του μέσα στὸ μεσημε-
ρικό λιοπύρι; Δὲ βλέπει πᾶ κανεὶς τὰ
ἀφρισμένα κύματα, ἀλλὰ ἕνα κύμα ἀπὸ
Ἄδამ καὶ Εὐῆς, ποὺ τρέχει ἐπάνω-κάτω
ἀγωνίζεται, μαλλιοτραβιέται καὶ ποὺ εἶ-
νε ἀδύνατο νὰ τὸ παρακολουθῇ κανεὶς,
χωρὶς νὰ ἀποφύγῃ τὰ συμμάματα, οἱ
τοὺ προκαλεῖ τὸ θέαμα ἐνὸς πλήθους ἀ-
πὸ σφοδρὲς ποὺ γυρίζουν.

Καὶ κατὰ ποιά λογικὴ πάλι, θὰ μπορῇ
νὰ ρεμβάσῃ, ξεκουράζοντας τὸ μυαλὸ

τοῦ ἀπὸ τῆς βασανιστικῆς σκέψεως ποὺ
τοῦ ἐφύγῃ ἡ διανοή του στὴν πρω-
τεύουσα, ἐφ' ὅσον ἀπείρα θεάματα τὸν
προκαλοῦν;
Εἰ
Ἐδὼ θέλοντας καὶ μὴ εἰσάσῃ ὑποχρεω-
μένον νὰ προσέξῃτε τὰ παρῶντα μαγιὼ
ποὺ ποικίλουν σὲ εἶδη καὶ ποιότητες. Ὑ-
ποθέτω εἶνε καὶ ἡ ἐπίδειξις τῶν διαφόρων
καλῶν. Ἐδῶ βλέπετε ποδία ὠραία καὶ
ὠραία καλλογραφμένα, ἀλλὰ καὶ ποδία
κιμνῶν, οὐραγοτάγκου, μπεκκάσας,
ποὺ δὲν θὰ τὰ ἐξήλεσε καθόλου ἡ Ἀ-
φροδίτῃ τῆς Μήλου, ἀν ἦταν δυνατόν νὰ
ἀνασθῇ ἀπὸ τὰ κύματα, γιὰ μιά ἀκόμη
φορὰ μετὰ τῶν νεαρῶν κολυμβητριῶν,
ποὺ προσποθοῦν κακοτέχνους νὰ τὴν μι-
μηθοῦν.
Ἦν
Ἦν ἔλατε εἶνε καὶ τὰ ἄλλα προκλητικῶ-
τερα θεάματα θὰς πλάξ, ποὺ ὅς συγκι-
νοῦν πολὺ περισσότερο. Κι' ἀνάμεσα σ'
αὐτὰ εἶνε οἱ κομψὲς κοῦρες ποὺ περι-
μένουν τοὺς εὐτυχεῖς καὶ ποὺ σκανδαλι-
ζοῦν τοὺς πτωχοὺς καὶ τοὺς ὀδηγοῦν σὲ
σκέψεις θλιβερῆς.
Ἄ
Ἄλλ' ἔλατε καὶ πέστε μας πῶς νὰ μὴ
σκανδαλιζοῦν, ὅταν σκέπτεσθε πῶς ὁ ἱ-
στος τοῦ νεοῦ μετὰ τὸν τῶν ἡμῶν μὲ τὸ
μῶν, οἱ σὺν ὑπομνηστικῶν μέσα στὸ καμῖν
τῆς ἡμῶν τῆς λεωφόρου Συγγρού
ἀπὸ τὸ ὅπου θὰ βγῇ ὡς ἐκ θαύματος
ζωντὴν ζωντανὸς μὲν, καὶ ἐπὶ παῖδες ἐν
καμῖ καμῖν, ἀλλὰ θὰ ὑποσπῇ μετὰ τὸ θα-
λάσσιον λουτρό καὶ τὸ λουτρό τοῦ ἰδρύτου
ἐνὸς οἱ ἄλλοι μὲ τὴν κομψὴ κούρσα, θὰ
διασχινοῦν ἀστραπιαίως τὴν λεωφόρον
τῶν Συγγροῦ μὲ τὴν ξεγνοιασιά τῶν ἀνθρώ-
πων πᾶν, ποὺ δὲν βιάζονται νὰ φθάσουν στὸν
προ προορισμὸν τους, γιὰτὶ κανένα πρόβλημα
ἀπὸ αὐτοῦ ἡ ἐπιβίωσιν δὲν τοὺς περιμένει.
Ἄ
Ἄλλ' ἔλατε καὶ πέστε μας πῶς νὰ μὴ
μόν μόνον τὸ μυαλὸ σας, ποὺ γίνεται κουρ-
κού κουτὶ ἀπὸ τὴν ἀναμνηστικότητα, δὲν εἶνε
μόν μόνον τὰ μάτια σας ποὺ σκοτίζονται μπρο-

στὰ σ' αὐτὸ τὸ θέαμα τοῦ ἐτεροκλήτου
πλήθους. Εἶνε καὶ ἡ ἀκοή σας, ποὺ δὲν
μπορεῖ τώρα νὰ ἀπολαμβάνῃ ἀτιμωρτῇ
τὸν ψιθύρο τῶν ἐλαφρῶν κυμάτων, ποὺ
ξεφυκοῦν στὴν ἀμμουδιά. Γιὰτὶ τὸ φλοῖ-
σθὸ τοῦ κύματος, ἀντικατέστησαν πρὸ
πολλοῦ οἱ ὀρυγμοὶ τῶν γραμμοφῶνων ποὺ
θεωροῦν οἱ κάτοχοι τῶν ἀπαράττω, νὰ
τὰ συναποκομίζουν μαζί τους στὴ πλάξ
γιὰ νὰ ξεσκίζουν καὶ ἔκει ἀλύπητα τὰ ἀ-
κουστικά τύμπανα τῶν συνανθρώπων των,
νὰ τοὺς θυμίζουν ὅτι πρέπει νὰ «ἐκδινη-
θοῦν» ἢ νὰ «οκοτώσουν τὴν ἀπιστίαν». Ἡ.
Ἦν
Ἦν ἀγαπᾷς καὶ νὰ μὴν ἀγαπᾷσαι
τὴ καὶ μὴ, τὴ καὶ μὴ...
Μὰ ἐπὶ τέλους, δὲν εἶνε κατάστασις
αὐτὴ. Πῶς νὰ σωθῇτε ἐδῶ κάτω στὴ δαν-
τελωτὴ ἀκτὴ, ὅταν τὸ χειμερινὸν Ζάππειο
μὲ ὅλα του τὰ παράσιτα, τὰ μεγάλων,
τοὺς μικροπωλητῆς, τὰ μπαλόνια, τῆς
γκουθερνάντες καὶ τὰ ἄλλα παρεπόμενα
καὶ παραλείπομενα, ἔχει μετακομισθῇ
καὶ ἐγκατασταθῇ ἀπὸ φαλήρου εἰς Γλυ-
φάδα, καὶ ὅπου, ὡς φαίνεται, θὰ μείνῃ με-
χρι τέλους τῆς θερινῆς σαζόν.

Καὶ οἱ φανατικότεροι θαυμασταὶ τῆς θά-
λασσης, διερωτῶνται μὲ ἀγωνία: Ἄραγε
τὴ θὰ γίνῃ, ἀν δὲν ἀνακαλυφθῇ καμμία
καινούργια ἀπόμειρη ἀκτὴ γιὰ νὰ φιλο-
ξενήσῃ τοὺς δικαίως μεμψιμοιροῦντας
λιγοστους, ἀλλὰ πραγματικῶς ἐραστὰς
τῆς θαλάσσης;

Ἄς ἀρχίσουν λοιπὸν οἱ προσπάθειες
καὶ κατὰ ἡμπορεῖ νὰ γίνῃ. Μιά ἄλλη πλάξ
μπορεῖ νὰ βρεθῇ, ποὺ δὲν θὰ νομιζέτε
ὅτι εἶσθε σὲ λαϊκὸ πανηγύρι.

Ο ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ

Ἡ δοκίμασι τοῦ Οὐίνδσορ, τῶς κ. Σιμφον, φωτογραφουμένη εἰς τὴν περριανὰν τοῦ πυργοῦ
τοῦ Καντῆ, τὴν παραμονὴν τοῦ γάμου τῆς. Ἀμέσως κατόπιν ἀνεχώρησαν διὰ τὴν Αὐστρίαν.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΑΡΑΜΥΘΙΟΥ

Ο ΓΑΜΟΣ ΤΟΥ ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ

ΣΤΑ ΒΟΥΝΑ ΤΟΥ ΣΑΤΣΕΜΠΟΥΡΓΚ

Ἐδῶ δὲν καὶ ἡ δοκίμασι τοῦ Οὐίνδσορ μετὰ
τὴν γάμον ἀνεχώρησαν διὰ τὴν Αὐστρί-
α-μπουργκ. Ἡ συντομία αὐτὴ εἶδη ποὺ μετε-
δωκε πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ὁ ἀστυράτης ἐκεί-
σε ἕνα θέμα πρὸ ἀσπασχολίας μίνης καὶ μῆ-
νης δολοκλήτων τὸν κόσμον.
Ἐνα θέμα ποὺ ἐμοῖς ἐστὶν μὲ παλὸν παραμύ-
θι, ὅπου γίνονταν λόγους γιὰ τὴν ἐπιβίωσιν βασιλῶ-
ν καὶ γιὰ τὴν ἀσπασχολία τῶν κοσμοῦ.
Ἐτοὶ καὶ δὲ ἕνας βασιλιάς ποὺ καθόταν
στὸν ἰσχυρότερον θρόνον τοῦ κόσμου, ποὺ τὸν
περιτοκίζον οἱ μεγαλύτερες τιμὲς καὶ ἀνύ-
κλιτες πολυτέλειες, ποὺ τὸν ὀνειρούσαν κρῶ-
νιὰ τῶρα ὅλες οἱ βασιλοποιεῖς τοῦ κόσμου
ἀσπασχολίας πολλὰς καὶ κόρες ὁμιλίαν τῆς Μεγάλης
Βρετανίας καὶ ἰσως ἀρκετὲς ἡμερομῆδες τοῦ
πλοῦτου, ποὺ ἀσπασχολῶν τὴν κοινὴν γνώμην μὲ
τῆς ἐκκεντρίκότητες του καὶ τὴν ἐπιμονὴν του
νὰ μὴ παντρεύεται, τὰ ἐγκατέλειπε ὅλα ὅταν
νόμιζε—αὐτὴ εἶνε πάντοτε ζητήματα ἀσπασχολίας
γνώμης— ὅτι βρῆκε τὴν γυναῖκα ποὺ τοῦ ται-
ριαξέ.

Στὴν περίπτωσιν αὐτὴ τὸ ρόλο τοῦ κακοῦ
δράκου τὸν ἐπαίξε ἡ κοινὴ γνώμην ποὺ ὡ-
μοῖσε καθημερινὰ πάντα τοῦ μὲ τὸ παμφαν-
τόσημ τῆς περιεργίας τῆς, μὲ τῆς προλήψεως
τῆς, τῆς παλινεῖς ἰδέας τῆς, τοὺς φανατισμοὺς
τῆς.

Ἦν καρδία τῆς καὶ μίαν καλὴν... Ἡ βέ-
βαια ὁ ζῶς τοῦ Ο. Ἰνδσορ δὲν θὰ περιοριθῇ
εἰς τόσον λίγα. Ἐκεῖ ὅλα τὰ μέσα νὰ ζῇ μὴ
πλουσιωπῇ καὶ πολυτελεστικῇ ζωῇ. Μὰ θυ-
σῶς ἐκεῖνο ποὺ ἡ γενικὴ ἀντίληψι θεωρεῖ ὡς
μεγαλοπρεπεῖς τελετές.

Ἄντ' αὐτοῦ, σὲ ἕνα παλὸν πύργον μίαν γαλ-
λικὴν ἐπαρχίαν, ἕνας γιαντρός, ὁμορφος, μι-
κρὸς πῶλεως, κατέγραψε τὸ γάμον τοῦ—πλοῦ-
τοῦ τοῦ Οὐίνδσορ μὲ τὴν κ. Οὐάις Οὐάις
φλάντ, διαβάζοντας ἕνα ἄρθρον τοῦ κώδικος τῆς
δημοκρατίας.

Ἡ μέλλουσα σύζυγος τοῦ δοῦκος τοῦ Οὐ-
ίνδσορ δὲν θὰ φέρῃ τὸν τίτλον τῆς Αὐτῆς Ὑ-
ψηλοπότης, ἔλαγε ἕνα πηγάριον ἐκ λον-
δίνου τὴν παραμονὴν τοῦ γάμου των.

Πάντως ἐπαγιναι πᾶ ἀπὸ τὸ πρῶτον πλάνο
τοῦ παγκοσμίου ἐνδιαφέροντος καὶ σὲ δασι-
μένους κορυφῆς τοῦ Σατσεμπουργκ δὲν ζή-
τουν νὰ βροῦν τὴν γαλήνην καὶ τὴν ἡρεμία ποὺ
τόσο ζητοῦσαν.

Βασιλικὲς δοκίμασι—ἰσως τῆς ταιριάξει καλὴ-
τερα ὁ τίτλος.
Καὶ ἐνῶπιον τοῦ θεοῦ τοὺς ἔνωσε ἕνας ἀ-
πλὸς ἐπαρχικός «Ἄγγλος» πῶλεως γνωστός μὲ
τὸ ὄνομα «ὁ παπὰς τῶν πτωχῶν» καὶ μάλιστα
ἐνεργῶν ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας.
Ἐνῶς ἔλαγε μὲ ἐξαιρετικὴν ἀποδοτικότητα μέ-
σα εἰς τὸν πᾶσαν πύργον μὲ ἐλαχίστους
προσεκλήμενους.
Στὸ σαλόνι τοῦ πύργου ὁ δῆμαρχος τῆς Μὲν
ἐτέλεσε τὴν πολιτικὴν νόμον καὶ εἰς τὴν τρά-
πεζαν ἡ ὅλη εἶχε διακοσμηθῇ προχειρῶς
σὲ ναῖκο, ὁ ἀγγλικὸς ἱερεὺς ἐτέλεσε τὴν
ἑσπῆ.
Στὴν τελετὴν παρίσταται μόνον ἐλαχίστοι
προσωπικοὶ φίλοι τῶν νεονύμφων, κανένας
προσεκλήμενος καὶ κανένας ἐπίσημος.
Ἐξ ὅμως ἀπὸ τὸν πύργον ἦσαν συνκεντρω-
μένο τὸ παγκόσμιον ἐνδιαφέρον. Δημοσιογρά-
φοι ἀπὸ ὅλες τῆς χώρας τοῦ κόσμου—ἰσχυροὶ
ἀμερικανοὶ μὲ τὰς κόλλασσιὰς μέσα ποὺ διαβέ-
βαιον—φωτογράφοι ἐκτεθειμένοι μὲ τῆς τελεῖ-
στες μηχανὰς τοῦ κόσμου, κινηματογραφικοὶ
ὁπερατοὶ περιμέναν μὲ τὴν ἐλπίδα μίαν τὴν
τύχην τοῦ βοήθησαν νὰ δοῦν ἑσὺν καὶ ἀπὸ μα-
κρῶς τοὺς νεονύμφους ἢ μίαν τῆς καταρβάρουν
νὰ λυκοῦν τὴν γλῶσσα ἐκείνων ποὺ τοὺς πλη-
ραῖζαν.
Μὲ τὸ νόμο αὐτὸ τελειώνει ἕνα ζήτημα ποὺ
ἀσπασχολῶσε μῆνες τὸ παγκόσμιον ἐνδιαφέ-
ρον, ἐδημιούργησε πολιτικὸν ζήτημα ἐξαιρετι-
κῆς σπουδαιότητος εἰς τὴν μεγαλειότητα αὐ-
τοκρατορίας τοῦ κόσμου.
Αὐτὸ ζήτημα καὶ οἱ νεονύμφες: νὰ βροῦν
τὴν ψυχὴν τους, νὰ μποροῦν νὰ ζήσουν
μίαν ἡρεμίαν καὶ εὐτυχισμένην ζωὴν, αὐτὴν ποὺ
δικαιοῦνται καὶ οἱ κοινότεροι τῶν θνητῶν τοὺς
πρῶτους μῆνας τοῦ γάμου των.
Θὰ μποροῦσιν;
Ποῦ ἀμφιβολοῦ. Ὅταν φθορὴ κανεὶς στὰ
ψυλότερα σκαλοπάτια τῆς κοινωνικῆς ἱεραρχί-
ας γίνεται δημόσιον ζήτημα. Οὐτὲ ἡ ἀτομικὴ
τοῦ ζῆν δὲν τὸ ἀντικεῖ. Εἶνε πάντοτε ἐκτε-
θειμένος στὴν κοινὴν περιέργειαν ποὺ παρακο-
λοῦβι κάθε κίνησι καὶ κρίνει κάθε πράξι τοῦ.
Πάντως ἐπαγιναι πᾶ ἀπὸ τὸ πρῶτον πλάνο
τοῦ παγκοσμίου ἐνδιαφέροντος καὶ σὲ δασι-
μένους κορυφῆς τοῦ Σατσεμπουργκ δὲν ζή-
τουν νὰ βροῦν τὴν γαλήνην καὶ τὴν ἡρεμία ποὺ
τόσο ζητοῦσαν.

ΠΟΙΑ ΕΙΣΑΙ ΣΥ;

Ἄν καὶ οἱ γυναῖκες... κατηγοροῦνται
ὡς αἰσθητικαί, ὅ-
λινες εἶνε ἐκεῖνες
ποὺ γράφουν τρα-
γουδιὰ. Προτιμοῦν
τὸν πεζὸ λόγον, στὸν
ὅποιον, ὡς θὰ εἶδαν
οἱ ἀναγνώστες μας,
ἐπιτυχάνουσιν. Μετα-
ξύ τῶν γυναικῶν ποὺ
γράφουν τραγουδιὰ
εἶνε καὶ ἡ δὲς Ιουλί-
ν Γ. Παπαθανασίου
(Ἀντινέα) ποὺ βρα-
βεύθηκε στὸ φιλολογικὸ διαγωνισμὸν μας.
Ποία εἶσαι σὺ ποὺ μέσ' τὴ ζωὴν
τῆς ζωῆς θὰς γὰς προσαγῇ;
Ποὺ σὺ οἶκί σου διαποῖ;
Θέλεις νὰ κλινῇ τὸ κεφάλι;
Ποία εἶσαι σὺ ποὺ μὲ γλυκὴ χάρι
ἔξερες τὸν πόνο νὰ μαραινῇ;
Ἀπόκριση πάντα νὰ μὴνῃς
Καὶ φῶς νὰ ρίχνῃς στὸ σκοτάδι.
Σὺν μ' ἀγαπάς; λέει: γιατί
—Βασάνω μίαν καὶ κακίαν—
Ποὺ εἶσαι σὺ ποὺ μὲ γλυκὴ

хвор оловца, прве го уградиле на

ΝΕΟΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΕΣ

ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ

Μαγδαληνούλα! Μαγδαληνή!
Χαί χαί χαί! Τι θέλεις τρελλόπαρδο; Ένα γέλιο πρόσκαρο, παιδικό, μια φωνούλα γλυκεία, άπαλη σαν χαδί και δροσερή σαν το καβάρια νερό άκουστικέ μέσα στην πρωινή ανιμουρούρα, Μαγδαληνούλα! Μαγδαληνή!

Και ό σπίνος που τήν άκουσε φηλά άπ' την άγριακαρούδια, κι' ό μπαμπάς που αινούδισε άναμεσα στις καλιμαές, ξαναφώνησαν τ' όνομά της. Και ό ήλιος πέταξε μία άκτιδά του και τής χρώωσε τ' όνομά της. Άλλο μι κρό άεζα κερκία πάνω από τήν καλή και τήν καλή, άκούστικέ μέσα στην πρωινή ανιμουρούρα, Μαγδαληνούλα! Μαγδαληνή!

Και γίναμε φίλοι. Παίζαμε μαζί τό τόπι και τής άμώδες. Κυλιούσαμε πάνω από καλούς καλούς τό λειβάδι. Τρέξαμε στην κρουσταλένια πηγή και ρουφήσαμε τό δροσερό νερό της. Άνεβήκαμε στις φηλές δουνκορφές κι' από κεί θαυμάσαμε τόν καταπράσινο κάμπο.

Για μία στιγμή γλύστρησε. Τή σήκωσε στην άγκαλιά μου σαν πούπουλο, σαν πεταλούδα. Μαγδαληνούλα! Μαγδαληνή! Για δες με κτυπίσες. Τρέχει και με τό μικρό της ρόζ μαντιλάκι δένει τό κτυπίσμένο μου χέρι. Και με κτυπάει με τό μεγάλα φρεζιόμένο της μάτι να δ' αν άθύμα. Και γύ γέλω. Και παίζουμε, παίζουμε ώρες ατέλειωτες, παίζουμε άς ότου κι' ό ήλιος κουρασμένος κι' αυτός από τόν ήμερικό δρόμο του γέρνει τό γερικό κορμί του στά χρυσά του παλάτια επί άβυ.

Μαγδαληνούλα! Μαγδαληνή!

Χρυσό παιδί, λουλουδί άνάστητο άκόμψ. Πώς περιμένα άνυπόμονα κείνη τή μέρα, κείνο τ' άνευρημένο πρσί, που θ' άνοίξει τή χρυσά πέταλά σου, θά πλημμυρίσει άπ' τούς χυμούς της ζωής, θά σκορπίσει παντού τό θερμό άρώμα σου. Και κάποιο δειλινό, τήν ώρα που τ' άμφοτέρωθεν θά λούζη τό πρσί σου κι' ή φύσι όλόγυρα θά κοιμάται, θά σου ψιθυρίσω στ' αυτί (Σ' αγαπώ). Και θά νοιώσουμε τότε τή χαρά τής ζωής.

ΑΛΥΣ ΘΙΛΥΡΑΣ

Σ' ΑΓΑΠΩ

Θυμάσαι... ναι, θυμάμαι τό πρσί εκείνο που σε είδα με τήν φίλη σου σαν νάταν χόες. Ήταν ένα γλυκό πρσί και τόσο χαρούμενο για μένα. Να τό θυμάσαι τάχα; Ό ζωόνοος ήλιος ήταν τότε όπισς και σήμερα. Καθισμένα στην ταράτσα του σπιτιού μας και άκούμιασμενός σε μίαν καρέκλα όνειροπολούσα. Και πέρασες σύ. Με κτύπαες στ' όντικρυμα τών πατιών μας ή καρδιά μου άρχισε να κτυπά γιά σενα. Στη σκέψη μου από τότε μονάκι ή γλυκεία σου μορφή βραβαίνει.

Στά μάτια μου μόνο ένα ούρινο πρόσωπο με δυό γλυκά ματάκια να χαμογελάει έχει μείνει. Η ίδια σου με συντροφεύει παντού. Δεν υπάρχει παρα μόνο γιά σενα. Σ' αγαπώ, ψιθυρώ με.

Άγ. Νικόλαος. Άδωνης

ΠΕΖΟ ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ

Άκουσε με: Τ' ατύχια σου είνε οά τριστάφυλλα μέσα στά ούγουρά μεταξά τών μαλλιών σου! Κτύπαε με: Τα ματάκια σου έχουν τό άνεπαιρο φως της άθάας φύξης σου κι' όταν γελούν παίρνουν όλες τις μενεξένες άποκαλώσε της ούνης! Φίλασε με: Τό στοματάκι σου. Άχ, αυτό τ' όριμο γλυκό στοματάκι σου μόνον όταν τό φιλήσει κανείς νοιώθει τήν αξία του!

ΒΑΣ. ΜΠΑΤ.

ΠΟΝΟΣ ΞΕΝΗΤΕΜΕΝΗΣ

ΑΓΑΠΗ

Ό! Κυρίαρχε κόσμε της Άγάπης που σ' εγγύρισα κι' έπόθησα στην άγκαλιά σου να ζήσω και να πεθάνω.

Ό! Άρμονία του παντός.

Ένας Θεός μονάχα μπορούσε να σε φαντασθί και να σε τυπώσι στο σύμπαν με τό πιο πανταχόρα χρώματα τ' ούρανού και με τό πιο άνεξάλειπτα, στην ψυχή του άνθρώπου.

Τού άνθρώπου που δεν πεθαίνει όταν τόν φωτίσι τό θείο φως της Άγάπης. Τό φως τό αιώνιο, που σκόρπισε στον κόσμο, ή ζωή και ό θάνατος ενός Χριστού.

Ό! Κυρίαρχε κόσμε της Άγάπης που σ' εγγύρισα και που δεν πέθανες και που δεν έταρες μέσα στά τόσα μνήματα

που άνοίξαν και στους τόσους σταυρούς που στήθηκαν στά ζένα και στά ντόπια χιώματα της πατρίδος μου.

Όχι! Δεν πέθανες άρμονία του παντός.

Σε βλέπω έμπρός μου πελώρια θεά, γιγάντισσα, με τό μάτια της ψυχής μου, φωτισμένη άπ' τήν αίγλη που χύνει παντού όπου παράσης ή θεά μορφή σου και δέν μ' άφίνει να κλάψω τό θαμωτικό φως της λαμπράδας σου.

Φέξε τούς τάφους που άψησα έρημους και μοναχούς, χωρίς κανόβλι και χωρίς κερύ στην ξένη γή, τή μακρυσμένη τώρα από μένα...

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΚΑΤΣΙΟΜΗΤΗ

ΣΥΝΤΡΙΜΜΙΑ ΚΟΙΤΕΣΤΕ

Συντρίμια κοίτεστε τό πέρασμα του χρόνου σάς ρημάζε, σάς κτύπησε, κατάδωθα δαρεία Άκούντητα χωρίς ψυχή, μέσα στον πόνου, τάχαρο τό λιμάνι, μένετε γερτά, θουδά.

που σκίζατε περήφανα τις θάλασσας παιδιά Καράβια γοργοντάδια, μπρικία και σκούρες και δέν σάς τρώμαζαν, πονούρινα και φορτωτές.

Και ούτε τά μανόσματα του άγριου βοριά.

Συντρίμια κοίτεστε τό πέρασμα του χρόνου σάς ρημάζε, σάς κτύπησε, κατάδωθα δαρεία Άκούντητα χωρίς ψυχή, μέσα στον πόνου, τάχαρο τό λιμάνι, μένετε γερτά, θουδά.

Σ. Λ.

ΣΤΑ ΣΥΝΝΕΦΑ...

Σύννεφα, άργατούδες, στολίδια τ' ούρανού, σπινάκι είσθ' όλάνηλο όνειρου μακρινού.

Σύννεφα, μουρα σύννεφα, και σύννεφα λευκά, σαν σάς κοιτά πλέκω όνειρα όνειρατά γλυκά.....

Σύννεφα, άγνά σύννεφα, του άπειρου λουλουδία, σε σάς έρχομαι γιά να πιά τής θλίψης μου τραγουδία.

Πάρτε με, σύννεφα γλυκά, στην πανογνή όρημ σας, δώστε μου όλες τις χαρές της μακρινής ζωής σας.....

Ποιάς ζέρει μία άποπάνω σας, κάτω τό θείο θά, και τό πιο άπόκοσμο και τή ζωή χαρά!

Πηγαίνετε με στ' άπειρα, στην λευτεριά του πόνου βγάλτε με από τά βασάνια του πλάου τούτου κόσμου! (Σύμα)

ΚΩΣΤΗΣ ΚΡΙΤΣΙΝΗΣ

ΒΑΡΚΟΥΛΑ

Βαρκούλα με τό κάτασπρο πανί που σαν νεράιδα λυγερή διαδοίσεις πόσες γλυκές λαχτάρες και καίμους μέσα στο νού και στην καρδιά μου φέρνεις.

Θυμάμαι που στά νεράτα μου και γ' να με μία μικρή βαρκούλα σαν εσένα τό γαλαζένιο σκίζαμε γιало με όνειρα άγνά κι' ευτυχισμένα.

Πόσες σεληνοφώτιστες βραδύες και πόσες χαρουνούλες μυρωμένες της νεύπης μας έλπιδες και χαρές μεσ' τήν καρδιά μου μένουν καραμμένες.

Μεσ' τή φουρτούνα τώρα της ζωής με ζαλισμένο πάντα τό κεφάλι ήλη βαρκούλα όδωπά να περνά στο μακρινό από μένα περιγιάλι.

Άθήναι. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΘΗΝΙΑΤΗΣ

ΓΙΑ ΣΕΝΑ

Με μάγεψες με μέγνια που δέ λύνονται με τό φιλιό τά λάγνα σου τά πλάνα με τις γλυκές ματιές σου με πυρπόλωση ταγγάνα.

Με μέθωσες με λόγια που δέ πρόσεχνα ν' άκούσω στη ζωή μου τόσ' άρσια και στ' άρμα της άγάπης σου πεία δέθηκα μοιραία.

Γιά σενα άπ' της άγάπης τόν άνόδωκο τό π' όμορφα θα κώδω έγώ λουλούδια κι' άς να στά φέρνω, άγάπη μου, θά γίνω ντα λαούδια.

ΒΑΣ. ΑΜΠΑΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΖΩΗ

Άκνόμεγγο κι' αϊθέριο σαν δροσούλα τό ζήντημα καράς κάποιαν αυγή παρέκει ένας χαμός μία άνεμελάκη, και κάποιος άγριος μπόρας ή όρνι.

Έτσι είνε ή ζωή μας έτσι είνε ή ίδια πάντα άπ' άκρη σ' άκρη κάθε χαρά κι' ένας καίμος που συνοδεύει κι' ένα άδερψο...

Βόλας. ΑΜΑΛΙΑ ΓΡΠΠΙΟΤΟΙ

ΜΕ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΗ

Σύμμα μουά! ή άνατολή ρόδα σκορπίσι πάι, τάντρο θαμνίζαται και οσίει τά λαμπέρα του κάλλη.

Σύμμα ή πλάση γελοστή νέα γενιόστη πάι και τ' άγιο χέρι του θεού άνήσι στην γή σκαρπεί.

Σύμμα ν' άκούσης τό πουλί όπου γλυκά θά φάλη, στ' μωριόστη ρεματιά στ' όλάνημένο πλάι.

Σύμμα ν' άκούσης τό γλυκό τ' άέρι να χαιδεύη τό βάτο τό δροσούλοστο και του βουνού τή φτέρη. (Καλαμίτα)

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Μ.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ Η ΜΟΔΑ

ΚΑΙ Η ΑΛΛΗ ΠΛΕΥΡΑ

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΖΥΓΟΥ ΓΙΑ ΝΑ ΑΔΥΝΑΤΙΣΕΤΕ

ΑΠΑΝΤΗΣΤΕ ΕΙΛΙΚΡΙΝΩΣ

Πολλές φορές από τις σφίλες αυτές συμβουλευσαμε στις γυναίκες πώς πρέπει να φέρνεται στο σπίτι για να δημιουργούν ένα ευχάριστο περιβάλλον.

Άς μιλήσουμε λίγο και για τους άν-

πάρχει και άλλος άνθρωπος στο τραπέζι;

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

14.-Λέγεται: «Η μητέρα μου, αυτή ή-

ζερε να κρατήσι σπίτι»;

Δύο χωριτωμένες τουαλέτες για φιλικές δεξιώσεις και γεύματα. 1) Φόρεμα από τούλι ή μοσελίνα. Φούστα και μανίκια τελείως πλισσέ. Πλατιά πλισσέ ταινία πλασιώνει τό λαϊμό. Μέτρα: 4.25. 2) Φόρεμα από μεταξώ το δρυκάντι πολύ μοντέρνο και νεανικό. Φούστα τελείως πλισσέ. Πλάτι ντε-κολέ ντραπέ με μεγάλο κλίπ. Μέτρα: 4.30 με 1.

15.-Λέγεται: «Δεν καταλαβαίνω που τά ξεδοίσεις τόσα χρήματα;...»

16.-Αναστενάζετε: («Αν οι δουλειές μου πηγαίαν σαν αυτό τό σπίτι, που θα βριακόμαστε, θεέ μου!»)

17.-Όταν άνοίγετε τό ραδιόφωνο προμητάτε τις άθλητικές και τις πολιτικές εκδόσεις παρά τις διαμαρτυρίες της γυναίκας σας;

18.-Τήν κατηγορείτε: «Πώς δεν πρόφθασες να μπαλώσεις τή κατσαρόλα ή να ειδοποιήσης τόν ύδραυλικό, ή ν' αγοράσής χαρτί έπιστολών κλπ. έσύ που δεν έχεις καμμία δουλειά όλη τήν ήμέρα!»

19.-Τής λέτε τήν ώρα που βγαίνει: «Αυτό τό φορέμα δεν σου πηγαίνει καλό» ή «Νομίζω ότι πάχυνες»;

20.-Την υποκειράνετε ν' άκούσι τήν άγαπημένη σας ιστορία κάθε φορά που τήν έπαναλαμβάνετε;

21.-Τήν διακόπτετε κάθε φορά που θέλει να πιά τή δική της λέγοντας: «Οι γυναίκες δεν ζέρουν ν' άφηνόθουν».

22.-Μεταχειρίζεστε τέτοιες έκφράσεις: «Οι γυναίκες θέλουν να άκαίσει» ή «Οι γυναίκες δεν άνθισάντα στις σκέψεις», «Οι γυναίκες είνε τόφο φλύαρες»;

23.-Υποστηρίζετε ότι οι γυναίκες είνε τυχερές: «Ότι «τά καταφέρνουν»!» ή «Ότι δεν καταλαβαίνουν τά άρτια»;

24.-Ότι δεν είνε ποτέ στην ώρα τους; Ποιά άκριβώς;

25.-Μετά τό λίקר, άρχίζετε ν' άφηγησθε οικογενειακές ιστορίες;

26.-Όμολογείτε τήν ήλικία της γυναίκας σας ός φίλους;

27.-Άλλά ξεχνάτε τά γενέθλιά της;

28.-Τή λέτε δημοσία: Γυναίκα; Γρνά;

29.-Όταν μιλάτε γιά τά πρό τό γάμου σας χρόνια, λέτε: «Πρίν κάμω αυτήν τήν κουταμάρα; Τήν έποχή που δεν είχα γίνεϊ σκέλος»;

30.-Τήν παίρνετε από μία ευχάριστη

ΕΥΚΟΛΗ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ

ΓΙΑ ΝΑ ΑΔΥΝΑΤΙΣΕΤΕ

ΑΣΚΗΣΙΣ ΠΡΩΤΗ

Μία από τις μεγαλύτερες άνησιες μάς σπερνάει κομψή γυναίκα είνε τό χονδράμα της μέσης και τών γοφών. Οι περισσότερες άγνίζονται να διατηρήσουν μία κόμψη κομψή μέση και να περιορίσουν τό άνοιγμα τών λαγώνων με ζώδες και κορδέλες.

Η μέθοδος αυτή όμως όχι μόνον δεν άποδίδει μεγάλα πρσγματα, αλλά είνε και επιβλαβής γιά τήν υγεία.

Η μόνη μέθοδος που είνε άποτελεσματική είνε να προσπαθήσετε να προλάβετε τήν πάχυνσι. Όχι βέβαια κάνοντας νυστοία που είνε ή χειρότερη μέθοδος γιά τήν υγεία και που άς μόνο άποτελέσμα έχει να καταστρέφει τις καλονικές αναλογίες τού σώματος.

Πρέπει να κάνετε γυμναστική. Οι Έλληνίδες ιδιαιτέρως ύποφέρουν άπ' αυτό. Θα σάς δώσουμε μερικές άσκήσεις που κυρίως σ' αυτόν τόν σκοπόν άποδίδουν.

ΑΣΚΗΣΙΣ 1η

Όρθια, με τά πόδια άνοικτά, τά χέρια συναναστροφή λέγοντας: «Έγώ έχω να σκευθώ πρσί»;

ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

Β 31.-Σκορπάτε παντού τις στάκτες τών τοιγάρων σας;

32.-Λέτε: «Οι γυναίκες δεν καταλαβαίνουν τίποτε από πλάνα»;

33.-Αν μείνετε στο σπίτι γιά ένα κρύωμα, ζητάτε συνεχή περιποίηση σαν να είσθε τρομερά άρρωστοι;

34.-Σκορπίζετε παπούτσιά σας πρίν να μπείτε στο σπίτι;

35.-Όταν σάς ρωτά πώς πάνε οι δουλειές σας, τής απαντάτε: «Έσύ δεν καταλαβαίνεις άπ' αυτό»;

ΤΗ ΝΥΚΤΑ

36.-Τήν ώρα που πεθαίνει γιά ύπνο, τήν κρατάτε ύπνη επαναλαμβάνοντάς της άλλα μία φορά ιστορίες άσημάτων στενοχωριών;

37.-Τήν ξυπνάτε όταν γυρίζετε άργά από μία συγκέντρωση φίλων λέγοντάς της: «Είνε περίεργο, οι άνδρες μόνι τους διασκεδάζουν βαυμάσιοι»;

38.-Σβόνετε τό φως ενώ αυτή θέλει να διασείσιν άκόμψ;

39.-Κοιμάσθε με τήν πλάτη ενώ ζέρετε ότι αυτό σάς κάνει να ροχαλίζετε;

40.-Αφήνετε τή γυναίκα σας να σκευθώ γιά νύ σταματήσιν φωνάζοντας:

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ

Προσέχετε τούς βαθμούς:

Αν έχετε σύνολο μεταξύ 160 και 130, μπορεί δικαίως να σάς πη: «Θα γυρίσω στη μαμά μου»;

Αν είνε μεταξύ 129 και 110: Προσπαή, κινδυνώ!

Μεταξύ 109 και 80: Υποφέρετε.

Μεταξύ 79 και 40: Καλός.

Μεταξύ 39 και 5: Θαυμάσιος. Είσθε χρυσός ούζυος.

Μεταξύ 4 και 0: Άπίστευτα τελειότης. Συναρπάζετε, άναπνέτε μου κύριε, και να είσθε πιο ελκρινής. Λέτε ψέμματα...

21.-Τήν διακόπτετε κάθε φορά που θέλει να πιά τή δική της λέγοντας: «Οι γυναίκες δεν ζέρουν ν' άφηνόθουν».

22.-Μεταχειρίζεστε τέτοιες έκφράσεις: «Οι γυναίκες θέλουν να άκαίσει» ή «Οι γυναίκες δεν άνθισάντα στις σκέψεις», «Οι γυναίκες είνε τόφο φλύαρες»;

23.-Υποστηρίζετε ότι οι γυναίκες είνε τυχερές: «Ότι «τά καταφέρνουν»!» ή «Ότι δεν καταλαβαίνουν τά άρτια»;

24.-Ότι δεν είνε ποτέ στην ώρα τους; Ποιά άκριβώς;

25.-Μετά τό λίקר, άρχίζετε ν' άφηγησθε οικογενειακές ιστορίες;

26.-Όμολογείτε τήν ήλικία της γυναίκας σας ός φίλους;

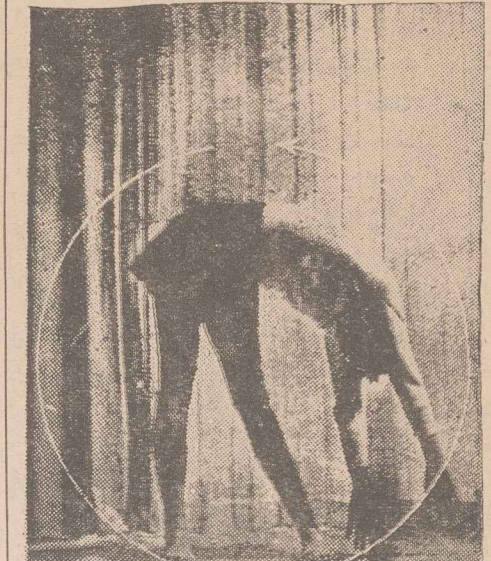
27.-Άλλά ξεχνάτε τά γενέθλιά της;

28.-Τή λέτε δημοσία: Γυναίκα; Γρνά;

29.-Όταν μιλάτε γιά τά πρό τό γάμου σας χρόνια, λέτε: «Πρίν κάμω αυτήν τήν κουταμάρα; Τήν έποχή που δεν είχα γίνεϊ σκέλος»;

30.-Τήν παίρνετε από μία ευχάριστη

τεντωμένα επάνω από τό κεφάλι, σκώδετε έμπρός, πολύ χαμπαλάς που να άν γίζετε με τά δάκτυλα τό πάτωμα. Κατόπιν, άφίγοντας τά χέρια όσον τό δυνατόν πιο χαμπαλά, γυρίζετε τό κορμί πλάγια, πίσω, γιά να έπιστρέψετε στη στάσι

από τήν όποία ξεκινάσθε. Κάνετε αυτήν τήν κίνηση όκτώ φορές πρς τή μία διεύθυνσι. Κατόπιν επαναλαμβάνετε τήν ίδια κίνηση, όκτώ φορές πρς τήν άντιθετή διεύθυνση. Η άσκηση αυτή άποτελεί θαυμάσιον άρμη.

Τό Ίδρωμα

Υπάρχουν ώριές γυναίκες που ύποφέρουν από τό υπερβολικό ιδρώμα του προσώπου, κυρίως στη μύτη και στο πηγούνι. Η παραμικρή συγκίνηση σούζανει τό ιδρώμα που φαίνεται δυσάρεστα στο πρόσωπο...

Καταλαφάσαντα παρασκευασμα, γιά συνήθη χρσί, άποτελεί ή εξής συνταγή:

Μποράτ ντε σούντ 10 γραμ.

Έσσανς σουλφουρικ 10 γρ.

Νερό άνθων πορτοκαλιάς 200 γρ.

Μπορείτε επίσης να χρησιμοποιήτε αυχνα συντησόμενο ζυμωμένο, στο όποιον διαλύετε λίγακι στήφι.

Μετά μερικές εβδομάδες εφαρμογής αυτήν τήν δονητήν μπορεί να επηρεασών πλήρη θεράπευαν ή τουλάχιστον σημαντική βελτίωσι.

HELLENIC BANK TRUST COMPANY

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

ΓΡΑΤΕΖΑ ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΗΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΔΟΛΛΑΡΙΑ 1.350.000

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Οι έχοντες συναλλαγές και συμφερόντα εν Αμερική δύναται ν' αποτηνευται είτε απ' ευθείας πρς τήν HELLENIC BANK TRUST CO. 51 Maiden Lane, New York U. S. A., είτε πρς τήν ΕΘΝΙΚΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, εν Αθήναις, μέν άπ' ός τό Κεντρικόν Κατάστημα (Υ. Τηλεφώνον Αμερικής) εν τοις Επαρχίαις δέ εις τό κατά τόπους Υποκατάστημα αυτής.

ГЛАВЕРНАТЕ

EIKONES ME ONOMATA

νε αι προσωπογραφίαι που γίνονται με
τά γράμματά του δνόματός του εικονι-
ζομένου. Είς προηγοούμενον φύλλον μας
έδημοσιεύσαμε ένα χαριτωμένο σκίτσο
της Γκρέτα Γκάρμπο, κατασκευασμένο
μετά γράμματά του δνόματός της. Σή-
μερα καλούμε τους αναγνώστες μας να
συναρμολογήσουν μίαν εικόνα του Μουσ-
σολινι μετά γράμματά του δνόματός
τους.

Τὸ παίγνιδι αὐτὸ εἶνε ἐξαιρετικὰ διασκεδαστικὸ καὶ καλοῦμε τοὺς ἀναγνώστας μας ποὺ καταγίνονται κάπως μὲ τὸ σχέδιον νὰ μᾶς στείλουν τέτοια σκίτσα γνωσθῶν προσώπων, ἑλληνικῶν καὶ ξένων, ἢ καὶ φίλων των.

Ρόμβος

X = Συμφωναν
..X.. = Υποθετικός σύνδεσμος
..X.. = Παράμοις της Ενώπισης
..X.. = Όργανον αισθήσεως
..X.. = Φωνήεν
Καθ'εξως: Κράτος της Ενώπισης
(Έσταλνι υπό τού Κ. Σ. Ι. Χατζηγιαννάκη)

◆◆◆

Ἀριθμητικόν

Οἱ ἀριθμοὶ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9
ποποδοποιήσαντες τὰς πύλας ἐξέστη ὡστε
ἀριθμίζονται, καθέτος καὶ διαγωνίως
οἶδουν πάντοτε ἄθροισμα 15.
(Έσταλνι υπό τού Κ. Κ. Δ. Μανουδάκη)

◆◆◆

Ὁ Γκάντι γιά τὴν ὑγεία

Τελευταίως ἐξέβηθη ἓνα διέλλον
Μαχάντι Γκάντι «Ὁδηγὸς τῆς Ὑγείας».
Κατὰ τὴν διάσημον Ἰνδὸν εἶνε προ-
τιμώτερον γὰ πρόλαβάνετον παρὰ τὰ θε-
σμολογικά καὶ τὰ ἰατρικὰ ἔργα τῶν

ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΡΑΓΕ ΤΥΧΗ:

ήπιτες, διότι πολλές παρατηρήσαντες προ-
βίσεις επανειλημμένως έκδηλωθείσας κα-
τένευε ταυτοσημένον τρόπον, ἐκ τῶν ὧσιων
ἀλλὰ μὲν δὲ ἐπραγματοποιήσαντες ἐν ταῖς
λεπτομερεσίαις τὴν ἀλλὰ δὲ ἐματαιώσαντες
ἐνελεῖς.

Τὸ πολὺτα αὐτὰ τεκμήρια ἄνουν εἰς τὴν
ἀπολύτως συμπεράσμα εἰς ἡ δύναμις τῶν
πραγματοποιουμένων διὰ προρρησίας δὲ εἶναι
ἀπολύτως ἀναπόφευκτος καὶ παντοδύναμος
ἀλλὰ δύναται να ἐπιρροαῖται εἴτε ὑπὸ πρὸς
ἀτομικῆς βουλήσεως (ἀπομα διαφεύγοντα καὶ
δύναμις κατόπιν προρρησιῶν) εἴτε ὑπὸ ὧρι

μενών σ' οθόνες ατίνες ούτε αποδεικνύουν ότι τα ισχυρότερα είναι. Διότι βέβαια η μη πλήρης απεικόνιση των ατίνων βλάπτει την ερμηνεία ή οι ελλείψεις παντοδυναμίας καθ' ύλην των ισχυρότερων και ανυπερβλήτων, που είναι οι ατίνες, οφείλονται στην απόφαση απομακρύνει οριστικές από κάποια ανώτερη θέλουν προκαθορίζουν και τα μικρότερα γεγονότα και ευρισκόμενα, που είναι οπότε οφείλονται στην απόφαση του οποίου την φύση μας αποκαλύπτει η ψυχοδολία.

Αλλάδες δε αποδεικνύεται οι αυτές, οι οποίες άρχομενη των μελετών του. Οτι εκτός των μεγάλων γαριμών της πλάσματος, υπάρχουν ακαθάρτοι παρακλίσεις, οι οποίες εμμένουν εις την ανεπάρκειά της, οι οποίες είναι εξαρτημένες εκ συνθηκών άλλοτε άλλων και ατίνες ποικιλούν από απλής ομιλίας

[illegible]

Τηλεπράξεις, Διορθώσεις, Ψυχοδράσεις κλπ. θα έπρεπε λοιπόν τότε να αρνιόμαστε ότι κάποιος είναι άρρωστος, να αρνιόμαστε να είμαστε παρόντες και αντιπροσωπεύουμε.

Έν ω χρόνῳ η επιστήμη μόλις ταχύνει η ύποληψη της υλοποίησης δύναμεις που λαμβάνουν εἰς τὸ ὅλον ἀπομὴ ἀπὸ τὸ ὅποιον συνίσταται καὶ ὁ ζωικός ὁργανισμός, ἐπομένως ἀπὸ τὴν ἐκείνην δύναμιν ἀπὸ τὴν ἐκείνην τὴν ἀνεκτίμητα μυστήρια τὰ καθεύδονται εἰς τὰς ἀδύσους τοῦ Ὑποσυνείδητος καὶ ἐν ᾗ ὁποῖον ἀντιπροσωπεύεται ὅτι ἐλα σταματοῦν εἰς τὰς συγχρόνους γνώσεις μας.

Ὁ ἄνθρωπος ὅμως ἔχει ἕνα καὶ ἕνα ποσοδὸν πρὲν εἶναι δυνατόν νὰ σταματήσει πο

ἡ ἀνακάλυψις τῆς Ψυχοβολίας παρέχει τὴν
 βάσιμον ἐλπίδα ὅτι ἡ ἔρευνα τῆς αὐριον
 συμπληρώσει τὴν ἐξήγησιν τῶν προρρήσεων

Τ Ε Λ Ο Σ

«Ὁ δὲ θεὸς ὡς ὁμοῦς τοῖς νοσοκομοῖς
δὲν ἠδύνηθη κἀν καὶ εὐχαριστοῦν τὸ
γενναῖοῦσαν δωρητὴν, διότι οὕτως ἐ-
πρωτίμωσεν καὶ μείναι ἀγνωστὸς.
Σημειώσεται δὲ ὁ ἴδιος ἀνάνυμνος Μα-
ρκῖνος ἔχει προσφέρει ἐπαινετηλὴν μὲν
ἴσον ποσὸν εἰς διαφόρα ἄλλα ἰδρυμά-
τα σύνολον δὲ τῶν δωρεῶν τοῦ μακρὸν
σημερον ἀνέρχεται εἰς 400.000 στερλ-
ινγας.
«Ὅλα αὖτὰ προστάθεται, ἀλ' οἷοιαι ἐξ-
εῖναι ἀπὸ πολλῶν διὰ τὴν ἀνακύψαν-
τος ἀπαρμολογίαν αὐτοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ
ἐπὶ σθαν ἀκαρπῶν· ὁ γενναῖος δὲ Μαρκῖ-
νος τοῦ Λονδίνου ἐπιμένει καὶ κρατῇ τῆς
ἀνυμνίας του.

Θα
νὰ με
"Ο λ
ηύς.—
"Ο "

ρεθούν τέσσερα σπίρτα δια
έσσερα τρίγωνα.

♦♦♦

Πογραφικά λάθη

νε ζώνων. «Ο χειμὼν ἦτο δρι-
ομιζῶ σημαίνει φέω».

♦♦♦

Ένας γρίφος

ρος υπερέχει ὅλων τῶν πε-

Π Τ Δ Ο Υ
 Ρ Ο Ξ Α Γ
 Ε Ο Α Ρ
 Ο Π Τ Ε Ρ Ο
 Ν Α Ι Η Ξ
 Α Ν Α Ο Ν
 Ρ Α Ν Ι Ξ

the M. E.
 εἰκοσι
 Προνοῦ
 Δημοῦ, ἑ
 ἔστι καὶ
 ἡμεῖς κ.
 οὐδ' αὖ
 α. περὶ
 γινώσκ
 ὅρκου τῶ
 ἐν δαίμον
 ἐπιβεβ
 γινώσκ
 οματα σ
 1) Ε
 Πινάρβος

[illegible]

οι και ἐγένετο στέφανος τῶν πρῶ-
των τῶν ἁγίων ὁ πρῶτος. Ὁ δὲ ἔχων
ὄψον ἐπὶ τὴν ἑκκλησίαν ἦν ὁ σὺν-
τοκὴς Ἰούδας καὶ ὁ καλεόμενος
ὁ καὶ Β' (ἡ Β'). 2) Γουρ. Κύ-
ριος. Ἰωάννης. Ἀχίλλης. ὁ σὺν-
τοκὴς ἦν ἐπὶ τοῦ γυναικείου τῶν Μ. Σ.
σώζων. Δημ. καὶ Χαρίτων. Γεωρ.
καὶ ὁ γυναικίσκος κ'. Ἀντωνί-
ος. Γουρ. Κύριος. Διὰ τὴν πηρε-
σίαν ὡς καὶ διὰ τὰς ἀνάγκας
ἐπενόησαν τὸ σύστημα
ἐκπομπῶν Χαλκιδέος ὑπὸ τὸν ἀρ-
χὴν Πράκτορα Κωνστ. Ἐπι-
προσκοπικὴ διὰ τὴν Ψαχνῶν.

Ἔνας γρίφος
Ὁ Ἑσπερος ὑπερέχει ὅλων τῶν πε

• P A N I E •

1) Έφ ή θ ω ν. Δρόμος 100 μ. 1
Πινάρδος Γεώργιος 11' 5 της Μ. Σ. Έ

ΒΑΣ. ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟ